

El Rec Clar 35

Octubre

2006

REVISTA DE VIDRERES

Parlem de... Kedougou (Senegal)
Parlem amb... Josep Font (En "Pitu Esparter")

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085

AJUNTAMENT

Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Civic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
www: www.vidreres.com - e-mail: vidreres@ddgi.es	

ENSENYAMENT

Llar d'Infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11

SANITAT

Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Vilardell	972 87 50 09

Farmàcia Moré	972 85 05 75
---------------	--------------

CONSELL COMARCAL

Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Recaptació (Oficines Vidreres)	972 85 10 94
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30

TRANSPORTS

Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32

ALTRES

Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14
	972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
(Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13)	

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda. Hivern: de dilluns a divendres, de 9 a 2 del matí i de 3 a 6 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL De dilluns a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda i de 4 a 8 del vespre

ALCALDIA, OBRES I SERVEIS, RECURSOS HUMANS, CULTURA, MEDI AMBIENT I COMERÇ (Jordi Daranas i Pla) Dimarts i dijous de 10 matí a 2 de la tarda.

GOVERNACIÓ I HISENDA (Agnès Banús i Formiga) Dimarts de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

ENSENYAMENT I SERVEIS SOCIALS (Francesc Falgueras i Baquero) Dilluns de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

ESPORTS, URBANISME, SANITAT I COMERÇ (Joan Julià i Solé) Dilluns de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (Lluís Lloret i Quer, ARQUITECTE TÈCNIC, I Jordi Llinàs i Joana, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES) Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ASSISTENTA SOCIAL) Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS VELLS Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

Octubre 2006

Dissabte 21 i diumenge 22	Riudarenes
Dissabte 28 i diumenge 29	Sils

Novembre 2006

Dimecres 1	Sils
Dissabte 4 i diumenge 5	Maçanet
Dissabte 11 i diumenge 12	Vidreres (Vilardell)
Dissabte 18 i diumenge 19	Vidreres (Moré)
Dissabte 25 i diumenge 26	Riudarenes

Desembre 2006

Dissabte 2 i diumenge 3	Vidreres (Vilardell)
Dimecres 6	Vidreres (Moré)
Divendres 8	Riudarenes
Dissabte 9 i diumenge 10	Maçanet
Dissabte 16 i diumenge 17	Sils
Dissabte 23 i diumenge 24	Vidreres (Moré)
Dilluns 25	Vidreres (Vilardell)
Dimarts 26	Maçanet
Dissabte 30 i diumenge 31	Riudarenes

Les guàrdies comencen el dissabte a 2/4 de 10 del matí i acaben dilluns a 2/4 de 10 del matí. Dissabte al matí obren totes les farmàcies.

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres (Moré), dijous-Riudarenes, divendres-Vidreres (Vilardell). Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA:

Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÓ:

Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTIMIR:

Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ:

Catalunya, 48 - 972 85 05 75

VIDRERES, FARMÀCIA VILARDELL:

Carrer de Girona, 37 - 972 87 50 09

35

Sumari

- 2 - Serveis
- 3 - Editorial
- 4 - Parlem de...
- 7 - Parlem amb...
- 9 - Des de la Casa de Vila
- 15 - Actualitat
- 19 - Índex
- 23 - Fem una queixalada
- 24 - Curar-se en salut
- 26 - Mascotes
- 27 - Medi ambient
- 28 - Plou i fa sol
- 29 - Biblioteca
- 31 - Anem a estudi
- 34 - Esports
- 40 - Opinió
- 41 - Perfil
- 44 - El viatge
- 49 - Res Clar
- 51 - Entreteniments
- 52 - Agenda
- 54 - Hereu i Pubilla

amb la col·laboració de

Editor: AJUNTAMENT DE VIDRERES - Consell de Redacció: Joaquim Daban, Ramon Garriga, Gemma Masnou, Joaquim Bayés, Anna Viader, Mònica Garcia. Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Joan Gualt, Eduard Adroba, Anna Vila, Joan Grimal, Sergi Puig, Jordi Perras, Isabel Boada. - Fotocomposició: J. Comunicació
Impressió: Gràfiques Fornells - Dipòsit legal: GI-23598 - Portada: Festa Major, J.B.

► Viatge de tardor pel Rec Clar

Ara que el bell i presumtuós estiu s'ha acomiadat i ha obert, gentilmente, la porta a la melancòlica tardor, us convidem a fer un viatge, en l'espai i en el temps, a través del Rec Clar.

En aquest viatge us convidem a aturar-vos en els meandres de cada secció i observar el paisatge dibuixat en forma d'interessants articles i reportatges. Pel que fa al viatge en l'espai, us aportem un especial i important viatge a Kedougou (Senegal) que, a més d'explicar-nos què és i qui promou el projecte de Cooperació per al Desenvolupament a Kedougou, ens apropa a la realitat social i econòmica d'aquesta població per tal de promoure accions de sensibilització i relació entre els vidrerencs i les vidrerencs per impulsar el diàleg intercultural i comunitari al nostre municipi. També un viatge a través del "Transsiberià mongol" i de les experiències i opinions que ens ressalten els seus autors.

Us oferim un recorregut històric en el temps que va des d'una breu biografia del perfil personal i humà d'en Francesc Llobet fins a una entrevista amb Josep Font (Pitu Esparter) que ens recordarà, entre d'altres aspectes, quina era concretament la funció del nunci i/o agutzil, ara ja fa uns quants anys. A més a més, durant aquest trajecte, hi trobareu diversos indrets, en què les entitats que configuren el nostre teixit social, cultural i esportiu, us mostraran les activitats dutes a terme en el darrer trimestre, és a dir, en el seu passat més recent.

Al llarg d'aquest viatge hi trobareu, també, espai per a l'estudi i l'ensenyament, la gastronomia, l'agenda, la literatura, les mascotes, els entreteniments, la salut, la cultura, el medi ambient i la política municipal. Pel que fa a la secció "Des de la Casa de la Vila", l'Ajuntament ha decidit baixar d'aquest nostre vehicle de comunicació local per continuar el viatge en paral·lel, amb un butlletí que es dedicarà amb exclusivitat a la informació municipal. No obstant, mantenim igualment la secció per a tot allò que l'Ajuntament consideri oportú de comunicar.

Esperem que aquest trajecte sigui del vostre gust i que trobeu en aquest tranquil passeig pel nostre Rec Clar aquelles informacions i opinions que, en el seu conjunt, fan de Vidreres un municipi plural, democràtic, cívic i amb una gran riquesa social que volem recollir i traslladar a través d'aquesta revista.

GRUP INTERCULTURAL
JAMIA KAFO

El Grup Intercultural Jamia Kafo promou un projecte de Cooperació per al Desenvolupament a Kedougou (Senegal), gestat a partir de dos viatges al país durant els anys 2004 i 2005 per part de tres representants de l'associació.

Kedougou (Senegal)

La *Mairie* (Ajuntament) de Kedougou i la nostra entitat, registrada actualment com a ONGD, han establert un vincle de col·laboració per tal de portar a terme accions de promoció comunitària al municipi senegalès, paral·lelament a la promoció d'accions de sensibilització i relació entre els vidrerencs i les vidrerencques amb altres cultures i societats, posant especial atenció en el coneixement de la realitat nord-sud. En aquesta línia, el Grup Intercultural Jamia Kafo

porta a terme, des de fa vuit anys, intervencions per impulsar el diàleg intercultural i comunitari a Vidreres.

El Grup Intercultural Jamia Kafo va creure oportú treballar en aquest projecte a la ciutat de Kedougou davant la resposta positiva i emprenedora de la població local (representada per les múltiples associacions locals) i de la *Commune* i la *Prefecture* de Kedougou, que han posat totes les facilitats i una cooperació màxima en el treball realitzat fins a l'actualitat. Hem comptat durant el procés amb el suport de l'Ajuntament de Vidreres, tant a nivell econòmic com logístic.

Cal afegir que la ciutat presenta unes grans potencialitats a tots els nivells que fins ara no han estat degudament explotades (població jove no formada, xarxa sanitària mancada de material, infraestructures en mal estat, etc.) que fan que aquest primer projecte que presentem des de la nostra entitat es prevegi que tindrà un alt grau d'èxit d'implantació i resposta social.

La ciutat de Kedougou

La ciutat de Kedougou està emplaçada dins la Comunitat Rural de Bandafassi, a la zona de Diakha. És capital del Departament de Kedougou que, juntament amb els de Tambacounda i Bakel, formen la regió de Tambacounda, al sud-est de la República de Senegal.

El municipi cobreix una superfície de 274 ha. Es troba a 702 Km de Dakar (capital de la República de Senegal) i a 3 Km i 100 Km de les fronteres de Guinea i Malí, respectivament, en una zona inclinada cap al riu Gàmbia.

El relleu de Kedougou és constituït pels contraforts del Fouta Djallon, que envolten la ciutat. Els sòls són generalment argilencs. El clima és de tipus guineà, amb una estació de pluges que s'estén de maig a octubre i una estació seca de març a maig amb temperatures elevades de 38 a 40 graus i una estació freda de novembre a febrer.

La ciutat es troba dividida en 6 barris i té uns 17.500 habitants, dels quals un 60% són joves. Fruit de la seva situació geogràfica, la ciutat és una zona de barreja ètnica on predominen els peulhs.

A Kedougou hi ha 9 escoles, amb un total d'uns 4.100 alumnes; amb una ràtio mitjana de 47 alumnes per aula. La ciutat de Kedougou té el Centre de Salut que dona cobertura a tot el Districte Sanitari, amb 30 llits per atendre 108.000 persones (el total de la població que en depèn, agrupada en 250 pobles).

La ciutat de Kedougou està connectada amb la capital regional per carretera, que està relativament en bon estat. Hi ha servei de transport públic fins a Tambacounda amb taxi (set places) o amb microbús. Les vies de comunicació terrestre entre Kedougou i les diverses Comunitats Rurals estan en molt mal estat, majoritàriament pistes forestals que en època de pluges són inaccessibles i en les quals s'aconsella desplaçar-s'hi només amb un vehicle tot terreny. Per aquestes vies també s'accedeix a Malí i Guinea.

Les activitats econòmiques a Kedougou són variades, l'agricultura n'és la principal. Les altres activitats són: la ramaderia, el cultiu i la collita d'hortalisses, la caça, la pesca, el comerç i l'explotació dels recursos miners (or i marbre). Tanmateix, aquestes activitats es limiten essencialment a l'explotació familiar i cobreixen limitadament les necessitats de les famílies.

Segons Nacions Unides, el 80% de les famílies i el 89% dels individus viuen per sota el llindar de la pobresa en aquesta regió, on la cobertura de la demanda de la població en serveis socials com l'educació, la sanitat, l'accés a l'aigua potable i el sanejament resta encara escàs.

Cooperació amb Kedougou

Amb aquest projecte, que s'iniciarà sobre el terreny l'octubre de 2006, ens proposem treballar en tres àmbits: educació, sanitat i promoció de l'economia local.

La taxa d'escolarització és una de les més baixes de tot el país, però per contra hi ha una xarxa d'associacionisme molt potent i relativament ben organitzada que ens permetrà interactuar en el camp de l'educació. És en aquest sentit, treballant amb les persones i col·lectius de base, que proposem desenvolupar la ciutat, construint sis aules escolars, rehabilitar-ne setze

amb la col·laboració de les associacions de pares i mares d'alumnes, crear la Biblioteca Municipal de Kedougou, amb un fons inicial de 4000 obres i un Centre d'Acollida de Noies, que permetrà a vint d'elles accedir a l'educació secundària cada any. Durant el període d'un any ens proposem que 170 infants vagin a l'escola i no l'abandonin durant els cursos posteriors, dotant de material a les escoles de la ciutat, unes beques que afavoriran les famílies més pobres que no tenen diners per portar els fills i les filles a estudiar; així com que 90 mestres rebin formació i informació didàctica.

Pel que fa a la sanitat, i com us hem explicat anteriorment, el Centre de Salut de la ciutat dona cobertura a un gran nombre d'habitants i el dèficit de material sanitari i medicaments és l'obstacle principal per salvar la vida a les persones. Especialment durant l'època de pluges i els mesos posteriors, a Kedougou hi ha una forta presència de malària, una malaltia endèmica a l'Àfrica Subsahariana causada per la picada d'un mosquit transmissor, que causa

una gran mortalitat infantil i que cura un medicament que és escàs a la zona. Repartits pel propi Centre de Salut, el projecte donarà medicaments gratuïts a tots els petits dispensaris per tal de fer front a la primera causa de mortalitat. Alhora, es repartiran 1.000 mosquiteres en una gran Campanya de Sensibilització i d'Educació per a la Salut, que inclou també la lluita contra la SIDA, molt estesa en aquest territori. Alhora, el projecte vol incidir en la formació de 20 agents sanitaris primaris i matrones, que repartits en 10 petits dispensaris, puguin atendre a les persones que ho precisin.

En l'àmbit de promoció de l'economia local el que pretenem és la redacció d'un Pla Estratègic de Turisme de Kedougou, ja que la ciutat i el

seu entorn és un pol d'atracció turística (Parc Nacional de Niokolo Koba, Cascades de Dindéfello, ètnies Bassari i Iwol) que actualment es troba explotat únicament pels grans touoperadors, que no reverteixen beneficis econòmics en la població de la ciutat. Volem que aquest Pla serveixi de guia per a actuacions que permetin que la població de Kedougou i els seus voltants es beneficiïn dels diners del turisme, oferint serveis de guiatge, venda d'artesanía, etc.

 Per a més informació
de l'entitat i el projecte consulteu:
www.jamiakafo.org

► ENS PROPOSEM

- Construir i rehabilitar aules escolars a Kedougou.
- Crear la Biblioteca Municipal i el Centre d'Acollida de Noies.
- Equipar materialment les escoles i el Centre de Salut de Kedougou.
- Redactar el Pla Estratègic de Turisme del municipi.
- Fer campanyes de sensibilització sobre salut i educació.
- Que 170 infants i joves vagin a l'escola i a l'institut.
- Que 90 mestres rebin formació.
- Que 20 persones es formin com a agents sanitaris primaris i matrones.
- Que 1000 famílies de Kedougou rebin mosquiteres.
- Que els joves de Kedougou rebin informació en la lluita contra la SIDA.

MONICA GARCIA

Va ser cap a primers de maig de 1921 quan a Vidreres naixia en Josep Font Turró, el nostre conegut veí Pitu, que ja de ben petit sabia que de gran volia ser músic.

“Em dic Josep Font Turró, vaig néixer a Vidreres, vidrerenc de pura “cepa”, sóc catòlic-practicant i sempre m’ha agradat ajudar i participar en qüestions de l’església.

De petit vaig anar a l’escola, com tots els altres nois i noies. Quan vaig arribar als onze anys vaig decidir que volia estudiar música, volia aprendre la solfa. Recordo que vaig anar durant un any amb el Sr. Balmanyà, un bon músic, que interpretava el contrabaix i també tocava en l’orquestra “Unió Artística”. Llavors, jo anava de lliçó amb ell i vam estar practicant el llibre de “El solfeo de los solfeos”, durant tot un any. Més endavant és quan vaig decidir d’aprendre a tocar molts altres instru-

ments com la tenora, el clarinet, el saxo... Recordo que amb la tenora vaig anar amb el Mestre Rosell. Després de la tenora vaig anar a tocar el clarinet, aquesta vegada amb el Mestre Joaquim Font, i el saxo... I va ser quan vam arribar a les portes de la revolta. La guerra va fer que estiguéssim aturats durant un bon temps, mals moments per a tothom, i quan aquesta va acabar, va ser quan vam

reiniciar novament a tocar el que tant trobàvem a faltar. Però abans d’això, com tot era massa recent, tothom encara estava massa ocupat en poder-se instal·lar novament, em vaig haver d’espavillar a buscar un nou professor. Aquesta vegada va ser el Sr. Josep Coll, de Cassà de la Selva. El Mestre Coll m’ensenyava a tocar la tenora, i per això havia d’anar a Cassà cada dia. M’aixecava ben

Com cada dia, en Josep feia la crida amb bicicleta i la seva trompeta de l’arribada d’alguna cosa al poble.

d'hora i pel matí em donava la lliçó. En acabat la seva senyora ens preparava dinar, menjàvem tots tres plegats, i a la tarda sanstornem-hi, i quan arribaven les quatre de la tarda, tornava xino-xano cap a Vidreres amb la meua bicicleta. Era molt bona gent.

La guerra va fer que tots visquéssim un xic atapeïts, que tinguéssim mals moments, ens havíem d'espavilar com fos per poder menjar i guanyar-nos la vida... I és quan a casa, que teníem una botiga d'espart i de peix, el meu pare, que en pau descansi, feia intercanvi d'espart per menjar... Sí mira, ell donava espart i a canvi li oferien sis quilos de mongetes, o un parell de quilos de farina,... i així vam estar. I va ser cap als anys 50, exactament el 1951, quan vaig entrar com a agutzil a l'Ajuntament de Vidreres. Llavors, a l'Ajuntament tan sols érem tres persones treballant, el secretari, l'agutzil i el sereno, i poc a poc, a mesura que les coses anaven millo-

rant, la plantilla va anar perfeccionant-se i és quan varen posar un escombriaire. També s'ha de dir que parlo de quan Vidreres devia tenir uns 2000 habitants. Deveu estar pensant que com podia tenir la sort de tenir dos treballs, músic i agutzil, però és que en aquella època tothom tenia uns sous molt i molt baixos i va ser quan em varen deixar compaginar la feina d'agutzil amb la de músic.

La meua carrera musical, per dir-ho d'alguna manera, va

començar quan tocava amb un quintet, amb ells vaig estar com un parell d'anys. Després vaig anar amb una orquestra, la Principal de Banyoles, i vaig anar seguint amb la Principal de l'Empordà, la Principal de Llagostera, la Principal de Girona, vaig tornar amb la Principal de Llagostera, la Principal de l'Empordà i, finalment, la de Terrassa. Jo devia de tenir uns cinquanta anys quan els metges em varen dir que tenia un problema de bronquis i que per la meua salut havia

En Josep, amb l'Orquestra de Banyoles

Amb un dels grups de joves de la Coral davant la porta de l'Ajuntament.

de deixar de tocar, i així vaig fer. De mica en mica, allò que havia estat interromput per la guerra s'havia d'acabar.

Així que vaig continuar treballant d'agutzil, pregonant amb la trompeta "tararit, tararit" pels carrers del poble l'arribada del peix o del que fos. Fèiem les crides amb trompeta, i a cada cantonada un pregó, fins que amb l'entrada del Sr. Gorbs a l'Ajuntament, com a alcalde, van substituir la trompeta i la bicicleta pels altaveus, tal i com ara ho tenim.

Per l'època en què jo vaig deixar de ser músic va ser quan varen llicenciar a en Moisès Vergés, el carter del poble, i sé que no trobaven ningú per substituir-lo i va ser quan un senyor de Santa Coloma de Farners, que ara no recordo ben bé el seu nom, em va proposar si volia treballar com a carter. En aquells moments jo treballava com a agutzil i dues feines no podia fer, i va ser com aquest bon home es va posar d'acord amb l'Ajuntament per poder exercir de carter i agutzil a la vegada, i així va ser, vaig acabar treballant d'agutzil i de carter.

Pels anys 60-70, més o menys, com trobava a faltar molt la música, em vaig engrescar amb la mainada a fer un cor. El primer any vam tenir trenta nens petits, els ensenyava cançonetes, i per Pasqua, sortíem a cantar. El primer any vam recollir com 1.500 pessetes, i amb aquestes el que fèiem era organitzar un viatge, vàrem anar a Tarragona. Cada any coneixíem un lloc diferent... I això va durar com cinc o sis anys, ja que amb la mort del meu amic Esteve Masferrer,

que era qui m'ajudava a fer callar a la mainada, ningú més no es va oferir a ajudar-me en l'organització, així és com els cors es van acabar.

Però bé, jo vaig continuar com a agutzil i com a carter, fins als seixanta anys, que va ser quan em vaig jubilar."

I què feu ara amb el vostre temps lliure?

"Doncs, m'agraden molt les manualitats. Amb taps de suro faig gorres, cascos de la Guàrdia Civil, dels Mossos d'Esquadra, els dels vikings, els de l'oest... i, en acabat, els pinto... Però amb el que realment m'ho passo bé és amb el filmar, ho filmo tot, el

Carnestoltes, el Ranxo...".

Què és el que trobeu a faltar? "A mi el que em té fregit és la música, la trobo a faltar molt i molt. Sempre que puc practico el clarinet o la solfa a casa." I en acabat un record...

"Vaig veure néixer el meu fill Josep. El meu nen va ser tot ufanós, rosadet... d'uns quatre quilos, i recordo la llevadora que, a l'hora de tallar el cordó per separar el nadó de la meva dona, anava dient -Si m'hagués pensat que eres tan valent no hauria fet el tall que he fet a la teva mare-, aquestes paraules em varen quedar gravades. A l'igual que quan vaig conèixer la meva dona, l'Estrella."

Programa d'intercanvi de llibres reutilitzats 2005-06

En aquest segon any del Programa d'intercanvi de llibres reutilitzats de Vidreres, des de la regidoria d'Ensenyament de l'Ajuntament de Vidreres us volem fer extensiva la nostra satisfacció envers els resultats qualitius i quantitius que enguany hem obtingut. Si compareu les dades del programa amb les de l'any passat, podreu observar que aquest any 2006 hem doblat les quantitats de l'any passat quant a participació i quantitat de llibres reutilitzats. A més, els nivells d'estalvi, tot i els nombrosos canvis de llibres que s'han realitzat en els diferents centres, es mantenen al voltant dels 92€ d'estalvi mitjà per alumne, i s'arriba als 110€ de mitjana d'estalvi per als alumnes de l'IES.

L'estat de conservació també ens ha sorprès agradablement i ens indica que els alumnes, mestres i tutors, al llarg del curs, tenen una cura especial amb els llibres. Gràcies a tots!

Un altre aspecte que ens agradaria destacar és la col·laboració del voluntariat que aquest any ha participat en l'intercanvi; gràcies per la vostra dedicació i esforç en realitzar una tasca imprescindible per al bon funcionament del programa.

Per tot això, esperem que l'any vinent puguem estar parlant d'unes dades, si més no, a l'alçada de les d'aquest any. Gràcies a tots i molt bon curs 2006-2007.

DADES 2005 INTERCANVI DE LLIBRES

Centre	Nº participants	% participació	Llibres reutilitzats	Estalvi	Estalvi mitjà
Salvador Espriu	43	43% (alumnes de 3er. a 6è primària)	203	3.909,76€	90,92€
St. Iscle	30	10% (alumnes de 1er. a 6è primària)	77	1.287,15€	42,91€
IES Vidreres	34	17% (alumnes de 1er. a 4rt d'ESO de Vidreres)	232	5.328,20€	156,71€
TOTAL	107 alumnes	17'9%	512 llibres	10.525,11€	98,36€

DADES 2006 INTERCANVI DE LLIBRES

Centre	Nº participants	% participació	Nombre de llibres reutilitzats	Estalvi TOTAL	Estalvi mitjà per alumne
Salvador Espriu	84	64'5% d'un total de 125 (alumnes de 2on. a 6è de primària)	368	6.689'62€	79'63€
St. Iscle	33	13'2% d'un total de 250 (alumnes de 2on. a 6è de primària)	159	2.390'95€	72'45€
IES Vidreres	80 (66 de Vidreres i 14 de Maçanet)	18'50% d'un total de 432 (30'27% de 218 alumnes de Vidreres i 6'54% de 214 alumnes de fóra)	447	8.864'50€	110'80€
TOTAL	197 alumnes	33'22% d'un total de 593 de Vidreres	974 llibres	17.945'07€ (2.985.808 PTA)	91'09€ (15.156 PTA)

Aula Multimèdia del Centre Cívic Municipal

L'Ajuntament de Vidreres ha renovat tot el material informàtic de l'Aula Multimèdia del Centre Cívic Municipal. Hi ha hagut una col·laboració econòmica mitjançant una subvenció de la Diputació de Girona.

El nou material permetrà donar un servei més acurat a l'Escola d'adults, la Borsa de treball, el Punt d'Informació Juvenil, el Punt d'Enllaç de la UOC i el Telecentre amb la connexió gratuïta a internet per a tots els vidrerencs.

D'altra banda, es podrà accedir a programes de formació de caire ocupacional i social gràcies al nou equipament.

Campanya per fomentar el compostatge casolà

Aquest mes d'octubre s'ha iniciat, a la comarca de la Selva, la campanya per fomentar el compostatge casolà "Fes el teu adob, fes-te compostaire!", que té per objectiu fomentar el compostatge de les restes orgàniques a les cases particulars.

El compostatge es pot fer a casa dipositant les restes orgàniques i vegetals en el compostador, un recipient que ens permet fer el compostatge de forma fàcil i còmoda. Després d'uns mesos obtenim el nostre propi compost, un adob natural molt semblant a la terra vegetal.

Les persones interessades poden assistir als tallers formatius que s'organitzen a cada municipi on també podran adquirir un compostador. Les sessions són gratuïtes i, per tant, només cal inscriure's. El taller al nostre municipi de Vidreres està previst per al dia 27 d'octubre de 2006, a les 20:00 hores, a la Sala d'Actes de l'Ajuntament.

A més, tots els compostaires comptaran amb la visita d'un expert i podran fer consultes a través de l'adreça

compostatge@selva.cat

Aquesta iniciativa està dirigida pel Consorci Mediambiental de la Selva amb el patrocini de l'Agència de Residus de Catalunya i s'emmarca dins la campanya "A la Selva fem compost", iniciada l'any 2001 amb l'objectiu de fomentar la recollida de la fracció orgànica per reciclar-la a la planta de compostatge comarcal.

L'escrit de l'alcalde

Parlem

JORDI DARANAS I PLA, ALCALDE

Explicacions públiques? Sí. Un punt de vista diferent? Sí, el meu. Explicacions públiques perquè com a alcalde de Vidreres em dec a l'opinió pública. Explicacions públiques per donar a conèixer. Explicacions públiques perquè la Secció Local d'Esquerra Republicana de Catalunya a Vidreres ho creu així.

La història política dels últims mesos al nostre poble és prou coneguda, almenys per mi que la visc pam a pam, minut a minut. Per això, perquè no tothom la segueix de la mateixa manera, m'he decidit a fer aquest escrit.

Proposo fer un flashback, com a les pel·lícules, com un exercici que servirà per situar-nos. En aquest sentit, segons el meu criteri, hi ha dues circumstàncies que considero transcendents com són el fet de no pagar els impostos a l'Ajuntament de Vidreres, fet que avui encara persisteix, i, l'altre, les amenaces per escrit cap a la figura de l'alcalde si aquest no censura un article d'un regidor a l'oposició a la revista El Rec Clar. Aquests dos aspectes em porten a destituir Carles Mallart, regidor per CiU. Això, com bé recordareu, va passar pels volts del Ranxo. La decisió d'apartar al regidor convergent no va agradar al grup municipal de CiU, encapçalat per Àngel Teixidor, i és aquest qui finalment pren la decisió d'abandonar el govern municipal i passar a l'oposició. Aquest pas a l'oposició es fa al mateix temps que obren negociacions amb el PSC per tal de presentar una moció de censura a l'alcalde republicà. El grup municipal de CiU, amb Teixidor al capdavant, inicia converses amb el PSC i no arriben a cap acord. La moció de censura anunciada a bastament per Teixidor a diversos mitjans de comunicació no es produeix.

Fet aquest flashback tornem a situar-nos en el present. En tot aquest temps, amb dificultats, perquè CiU ha abandonat el govern i ens ha deixat en minoria, jo, com a alcalde de Vidreres, i els tres regidors republicans, hem tingut com a prioritat governar correctament, amb encerts i errors, evidentment, però només qui pren decisions pot pecar d'això. Durant aquest temps estem treballant per invertir en nous equipaments i continuar

projectant un Vidreres de futur d'acord amb les necessitats del present i del demà. Creiem amb una convicció sòlida que els serveis que el poble necessita han d'estar coberts i cap aquí canalitzem els esforços. No detallaré aquí els projectes que portem a terme perquè no és voluntat d'aquest escrit fer cap míting, sinó simplement d'informar.

Malauradament, els dos grups de l'oposició no comparteixen aquesta filosofia i professen un no sistemàtic a les propostes que van a Ple. Uns "nos" que sovint ens desconcerten: no a un canvi urbanístic per permetre una escola nova quan uns mesos enrere era sí, no al projecte de l'ampliació de la llar de jubilats, no al projecte d'urbanització del tots els carrers del centre, no a la zona blava quan havien dit que sí, no a la neteja de les zones verdes d'Aiguaviva Park, no a encarregar el projecte d'un nou dipòsit d'aigua quan ells mateixos l'han votat afirmativament. Em pregunto, i aquí el motiu d'aquest escrit, el pròxim no serà un no a Vidreres? Espero que això no arribi mai.

He crescut i m'he format dins uns valors plenament democràtics. Pertanyo a una generació molt ben preparada dins la història d'aquest país gràcies a l'esforç i a la tenacitat de gent de la generació dels meus pares. Amb aquest fonament crec que cal treballar en l'àmbit de la política, sempre des de la responsabilitat, tant en el govern com a l'oposició.

En democràcia l'oposició té un valor fonamental: el de marcar de ben a prop el govern. Sé què significa ser i estar a l'oposició, i manifestar-se en contra d'una nova escola per al poble o d'una ampliació de la llar no és fer d'oposició. Parlem. Sempre estic obert al diàleg, no cal que us torni a recordar la més ferma convicció democràtica que tinc, per tant, parlem on hem de posar el nou equipament, què li cal. Nosaltres també ens equivoquem, però parlem com ha de ser aquesta ampliació de la llar de jubilats, si és l'adequada, ... parlem, sobretot parlem. Cal parlar sempre i dialogar, arribar a acords. Això és el que entenc que és la tasca del representant polític. Parlem. Aquesta és l'única manera de mirar endavant, cal mirar sempre endavant, i més "nos" porten Vidreres enrere.

CiU informa:

GRUP MUNICIPAL DE CIU
A L'AJUNTAMENT DE VIDRERES

Per deixar constància de la feina feta per CiU - ERC en el temps que vàrem compartir el pacte, relacionem a continuació les obres en les quals hem intervingut en la seva realització o, com a mínim, en la seva gestació de forma decisiva.

2003/2004

- 1- Acabar la remodelació del casc urbà, 1a fase.
- 2- Redactar i preparar tots els projectes previstos en el Pla d'Obres 2003-2007.

Exercici 2004

- 1- Organització dels serveis municipals per tal que tinguin un funcionament racional i autònom.
- 2- Subministrament d'aigua potable. Va ser molt dur haver d'aplicar restriccions al cap d'un mes de tenir l'Alcaldia. Per això es va fer un pou al camí de can Seres.
- 3- Construcció l'ascensor a la Casa de la Vila.
- 4- Construcció d'una nau industrial per als serveis municipals.
- 5- Pavimentació (asfaltat) del camí dels bombers. Pla d'Obres 2003-2007.
- 6- Pavimentació (asfaltat) del camí de Terrafortuna. Pla d'obres 2003-2007.
- 7- Millora de la cuina de la llar d'infants.
- 8- Adequar i enllumenar el camp petit de futbol.
- 9- Posar nom als carrers de la urbanització d'Aiguaviva Parc.
- 10- Preparar i condicionar la donació de Can Torronet per part de Maria Carme Babot (q.e.p.d).
- 11- Programa d'intercanvi de llibres.
- 12- Preparació de la UEC, Unitat d'Escolarització Compartida.
- 13- Formació de la Comissió de Festes.
- 14- Creació de l'associació de comerciants.
- 15- Assoliment d'una oficina de turisme.
- 16- Estació d'autobusos i marquesines per a les seves parades.
- 17- Recuperació del patrimoni amb les excavacions al Castell de Sant Iscle i al Pi de la Lliure.

Exercici 2005

- 1- Construcció d'un nou pou per a subministrament d'aigua potable (camí de Can Batllossera/Pla d'en Puig).

- 2- Posar les plaques dels carrers d'Aiguaviva Parc.

- 3- Neteja de 17 hrs. Del perímetre de la urbanització d'Aiguaviva Parc, per evitar incendis forestals.

- 4- Adquisició per permuta dels terrenys destinats a la deixalleria municipal i al dipòsit d'aigua potable, projectes previstos en el Pla d'Obres 2003-2007.

Exercici 2006

- 1- Asfaltar 5.000 metres lineals dels carrers d'Aiguaviva Parc.

- 2- Condicionar can Torronet.

- 3- Construcció de la nova biblioteca (pati de can Xiberta) Pla d'Obres 2003-2007

- 4- Construcció de la deixalleria a les bòries.

- 5- Instal·lació de plaques solars a les zones esportives Pla d'Obres 2003-2007.

- 6- Millores a la zona esportiva. Cobrir les grades.

- 7- Nou dipòsit d'aigua potable de 6.000 m³ a les bòries. Aprovat el projecte a l'agost de 2006. S'ha de construir en el 2007. Pla d'Obres 2003-2007.

Obres previstes per al 2006.

No iniciades o encallades

- 1- Ampliació del CAP.
- 2- Ampliació del Casal del Jubilats.
- 3- Condicionar la façana de la Casa de la Vila.
- 4- Condicionar una part de les casernes per al Cos de Vigilants.
- 5- Construcció d'una rotonda davant del CAP. Pla d'Obres 2003-2007.
- 6- Construcció d'una rotonda a la zona d'obres públiques.
- 7- Construcció de 48 habitatges socials a la zona de Can Manlleu.
- 8- Col·locar gespa artificial al camp de futbol.
- 9- Recuperar l'antic camí de Caulés.
- 10- La construcció del geriàtric no va rebre el suport necessari a causa del canvi de govern que es va produir a la Generalitat, ara fa tres anys. No hem volgut fer una despesa tan gran per no hipotecar l'economia del municipi, donat que hi havia altres inversions previstes i, per tant, despeses a punt de fer-se. No obstant, no renunciem al projecte, perquè continuem creient que és necessari, però convé que hi hagi més implicació de les administracions.

Totes les obres ressenyades varen ser programades quan governava CiU en coalició amb ERC. Ara sols s'han d'executar, seguint els pressupostos generals aprovats. Tirar-ho endavant és, més que res, pura burocràcia (licitació, publicacions al BOP, adjudicacions, execució...). És, sobretot, feina administrativa de l'Ajuntament, i de decisió de l'Equip de Govern.

Volem fer una menció especial a les subvencions obtingudes de la Generalitat en el Pla d'Obres i Serveis presentat per l'alcalde Àngel Teixidor abans de les darreres eleccions a la Generalitat del 2003. En números rodons, es va obtenir una subvenció que puja cap als 1.130.000,00 d'euros, sense mencionar les obtingudes de la Diputació que han servit per fer diverses millores.

A les coses realitzades, se n'hi poden afegir d'altres que podem considerar menors, com puguin ser la posada en marxa de nou del web municipal, dotar de més vehicles els serveis municipals (brigada, vigilants, serveis tècnics), proposta de rec automàtic a les zones verdes. S'ha aconseguit un

camí per a vianants entre Els Salzes i Mas Flassià al costat de la carretera per tal d'evitar accidents. Hem intervingut molt decisivament en l'inici del projecte de la rotonda del pavelló i els seus annexos. I també en l'assoliment del pont que es farà a la carretera de Llagostera per comunicar els veïns de la zona del pla (bosc d'en Puig) i Caulés amb el poble de Vidreres que s'executarà properament. Esperem poder veure aviat els fruits de tota aquesta gestió. La maquinària administrativa, dita també burocràcia, és tremendament lenta.

Ens ha costat molt de decidir-nos a publicar aquestes línies ressenyant obres i realitzacions o simplement projectes, en els quals hem intervingut de manera decisiva i inqüestionable. Res més lluny de nosaltres que la vana presumpció, perquè hi ha moltes coses que han de millorar. Estem preparats per fer-ho. Tenim molt clar que el poble té moltes mancances i no escatimarem esforços per superar-les. Els mèrits no ens interessen. El fets sí. Que ningú no vagi enganyat. La veritat per endavant.

Marató de jocs de taula

Ja fa anys que TV3 organitza una festa popular per recaptar fons destinats a millorar aspectes relacionats amb la salut i la malaltia.

És la clàssica Marató de TV3.

CENTRE CÍVIC DE VIDRERES

Enguany estarà dedicada al dolor. És el patiment i el sofriment que acompanya a qualsevol procés patològic, tant si és agut com un mal de queixal, mal de cap, mal de panxa, mal d'esquena i tants d'altres com si es tracta d'una malaltia crònica com les osteoarticulars, degeneratives o malalties oncològiques. És la manifestació d'una altra patologia. Per comprendre'l hem de valorar tant els factors somàtics i fisiològics com també els sentimentals, culturals i psicològics. Tothom ha passat per aquesta experiència en alguna ocasió.

Representa la major part de les consultes als metges. Ningú no vol patir, tot i sabent que un dia morirà. Actualment ja tenim bons remeis per tractar-lo, però és convenient dedicar-hi més esforços i millorar la qualitat de vida dels que pateixen.

La marató és una festa que s'ha associat a la generositat dels catalans. Ja fa anys que se celebra amb un èxit espectacular.

Com a ciutadans de Catalunya, el poble de Vidreres vol contribuir a aquesta festa amb una implicació general i desinteressada, per fer d'aquesta festa la gran festa de la solidaritat.

Amb aquesta finalitat, i donat que se celebra al desembre, època de fred, hem pensat fer una gimcana o marató de jocs de taula on hi pugui participar tot el poble: petits, joves i no tan joves, pare mares, avis i iaies, sense manies.

Segur que serà divertit i ens ho passarem molt bé jugant. Podrem jugar junts amb els nostres fills, pares, avis o amb els veïns. Interessa que tothom hi participi per divertir-se i per fer un acte solidari amb els que pateixen.

Jocs previstos per a mainada fins als 12 - 14 anys

- Parxís
- Joc de l'oca
- El burro
- Dominó infantil

Jocs per a nois/noies pares/mares, avis/iaies

- Parxis
- Dominó
- El truc

Si algú té un suggeriment o vol jugar a un altre joc, només cal que ho digui i també l'inclourem.

A fi de poder-ho organitzar millor, és necessari que els participants s'inscriguin al Centre Cívic de Vidreres, joventut@civicvi.com o al tel. 972 850 067.

Tothom es pot inscriure als jocs que vulgui. La inscripció és gratuïta, però es demanarà una col·laboració.

Aquesta gimcana es farà el diumenge dia 17 de desembre de 2006, coincidint amb la Marató de TV3.

Els diners que es recullin aniran a la Fundació de la Marató. Quan més gent s'apunti, més diners aconseguirem. Participa-hi i faràs una bona obra. Estem treballant per poder fer també una quina, per al dia de Cap d'Any o Reis, depenent de la disponibilitat de locals per fer-la.

Aquesta marató està organitzada per la Junta Local de l'Associació contra el Càncer i per l'Esporting Caulés, amb la coordinació del Centre Cívic de Vidreres.

Casal del Jubilat i Pensionista

Activitats realitzades

JUNTA DIRECTIVA

Excursions

Tal com teníem previst i anunciat, el dimecres 12 de juliol vam fer l'excursió a les Fonts del Llobregat, amb un bon dinar a Sant Corneli. Aquesta excursió va resultar molt interessant, ja que vam poder visitar el pintoresc poble de Castellar de N'Hug amb tots els edificis de pedra i sense un pam de carrer pla. Els qui vam voler vam comprar el pa i la coca elaborats amb molta cura i cuits en forn de llenya, reconeguda tradició d'aquest poble. Després vam baixar per un camí amb més de cent escalons per conèixer l'indret on s'origina el riu Llobregat, conegut amb el nom de Fonts del Llobregat. Aquestes fonts és un abundant doll d'aigua que surt de l'interior de la muntanya formant petites cascades i, com hem dit, donant origen al riu Llobregat.

El dimecres 16 d'agost, l'excursió va ser a l'Estartit. Vam gaudir d'un passeig per mar pel Parc Natural de les Illes Medes, que rodejarem amb el vaixell "Nautilus" el qual permet admirar el fons marítim i apreciar la flora i la fauna del Parc Natural, ja que aquest vaixell té el fons de vidre a aquest fi.

Diada del Soci

El dijous 14 de setembre vàrem celebrar la nostra Diada del Soci. Volem manifestar que aquesta Diada ha de ser la Festa Major de tots els Socis del Casal del Jubilat i Pensionista de Vidreres. Ens vam reunir 204 socis, però no ens cansarem de

dir que ens hauria agradat haver sigut molts més, per no dir tots, cosa que ja entenem no és pas possible. El temps no ens acompanyà, però malgrat la pluja vam passar una diada molt agradable, que vam concloure amb un animat ball.

Activitats a realitzar

Excursions

El dimecres dia 18 d'octubre tenim projectada l'excursió al "Castell de Milmanda, situat a la Vall de Poblet". Aquest castell va formar part d'una xarxa de castells establert per donar seguretat als cristians que colonitzaven les terres reconquerides al regne musulmà. Actualment és una finca propietat de les Bodegues Torres.

L'excursió del dimecres 15 de novembre tenim previst realitzar-la a Sant Corneli per visitar el "Museu

de les Mines de Cercs", amb 450 metres de galeries, l'interior de les quals recorrerem amb un tren miner. D'aquesta excursió cal destacar que inclou esmorzar a la Gleva i dinar a Sant Corneli, peculiaritat que significa esmorzar i dinar abundantment, cosa que molts socis ja coneixem.

Català, informàtica, gimnàstica i ball country

Ja acabades les vacances de l'estiu, en el mes d'octubre iniciarem: un curset de català que dona la sòcia Carme Sau, els dimarts de 5 a 6 de la tarda; classes d'informàtica els divendres de 2/4 d'11 a 2/4 de 12 o en hores convingudes; gimnàstica en el pavelló esportiu, els dilluns i dimecres de 2/4 de 10 a 2/4 d'11.

De ball country, se'n donaran classes dos divendres al mes, de 6 a 7 de la tarda.

Caminada

El dimecres 25 d'octubre, tenim previst fer una caminada comarcal de 7 km. de recorregut per indrets vidrerencs.

Concert

Un quintet de Cassà de la Selva, format per músics jubilats, ens donarà un concert de música variada el dijous 16 de novembre, a les 5 de la tarda.

Ball i Ball-berenar

Només recordem que tots els diumenges i dies festius fem ball per a tothom i l'últim divendres de mes ball-berenar, també per a tothom.

Informació a domicili

Insistim en què tots els nostres socis que desitgin

rebre informació puntual en el seu domicili, només cal que ens ho demanin.

Petanca

La participació en aquesta activitat que té lloc les tardes dels dilluns, dimecres i divendres en el pati del Centre Cívic, ens ha sorprès molt positivament, ja que els participants són més de 25 cada dia.

Estatuts i carnet

Tenim dades per poder informar que pel que fa als Estatuts els tindrem enllestits per lliurar-los als socis a partir del proper mes de novembre.

I, en referència als nous carnets, només podem dir que probablement els podrem començar a substituir pels actuals a partir del gener de l'any vinent.

Assemblea extraordinària

Aprofitem aquest espai per donar informació a tots els nostres socis que el dissabte dia 28 d'octubre celebrarem una assemblea extraordinària per formar la nova Junta Directiva, segons candidatura presidida pel soci Joan Bermúdez, actualment president en funcions del Casal.

SOBRE LES OBRES

A l'apartat d'opinió de la plana 40 de la revista, el nostre vicepresident, Mariano Abellán, que s'ocupa d'aquest tema, publica una carta oberta.

“Grup Vitraris: cultura i tradició”:

Filopizza sobre l'amistat

ANNA FULLÀ, SARA PEÑA I ÀNGEL DABAN

El dia 28 de juliol, a dos quarts de nou del vespre, un grup de nois i noies, entre 12 i 14 anys, entràvem a la sala de reunions del casino perquè el grup Vitraris havia organitzat una filopizza –coordinada per membres de l'escola de Filosofia de Girona, sobre l'amistat. Per a qui encara no ho sàpiga, una filopizza és un debat sobre un tema concret, amb la finalitat d'escoltar i debatre diverses maneres d'entendre'l. Quan s'acaba el debat, que sol durar una hora i mitja, tothom menja una pizza. Com que al Casino no hi ha pizza, nosal-

tres vam menjar entrepans; la qüestió era sopar. Per començar el debat, la Carme ens va llegir un conte que tractava sobre l'amistat profunda entre dos homes. Després, cadascun de nosaltres va donar la seva opinió sobre el tema i vam anar enfocant-lo des de diversos punts de vista. En els últims deu minuts vam comentar quines opinions ens van interessar més i quines eren coincidents o diferents de les nostres.

I finalment... a sopar!! Vam fer gresca i xerinxola fins que se'ns va acabar la bola!!

Esperem que Vitraris ens proposi altre temes i que vingui la propera filopizza!

Grup de joves filopizzians, de 12 a 14 anys. Foto: C. Sunyer.

Tradicions i costums de Vidreres: El Tornaboda

El diumenge 10 de setembre el Grup Vitraris va organitzar la Festa del Tornaboda. Pel que sembla, abans es preparava un berenar popular en alguna de les fonts del poble i, per acabar la diada, es feia una remullada general. Però, ara, com que ja no queden fonts pels voltants de Vidreres, el Grup Vitraris va decidir readaptar una mica aquesta festa.

Primer de tot es va fer un popular i divertit Corre-aigua. Els veïns dels carrers per on passàvem ens llançaven galledes i ens remullaven amb mànigues d'aigua. Després, a la Plaça de Lluís Companys, vam fer La festa de l'aigua, que consistia a llançar-se aigua a tort i a dret: els petits als grans, els homes a les dones, els morenos als rossos... i, finalment, tothom a tothom. Es tractava que ningú no quedés eixut! Al final, ens van obsequiar amb una berenada popular amb pa i xocolata, pa amb oli i sucre i, per als grans, pa amb vi i sucre. Ens agradaria que, l'any vinent, es repetís aquesta divertidíssima festa.

Per a les dues activitats realitzades, volem agrair la seva col·laboració al Casino “La Unió”, al personal de l'Ajuntament de Vidreres (vigilants municipals, brigada, personal administratiu), al Grup de Geganters de Vidreres, a en Lluís Vilaplana, a la Bodega Fina i a tota aquella gent que s'hi ha implicat i ens ha ajudat de forma espontània.

Imatge de la festa de l'aigua. Foto: Q. Bayé.

Més Vitraris... Més Vidreres

**Programa d'activitats:
Octubre – Desembre.**

"Els divendres culturals de Vidreres".

20 d'octubre

"Homenatge a Tete Montoliu"

Amb motiu dels 50 anys

del seu primer concert a Vidreres.

A càrrec de Ramon Alsina.

Hora: 22 h.

Lloc: Sala d'actes de l'Ajuntament.

24 de novembre

140 anys del Casino "La Unió".

A càrrec de Josep Formiga.

Hora: 22 h.

Lloc: Teatre Casino La Unió

"Els cafès filosòfics".

Els primers divendres de cada mes.

Amb la col·laboració de

l'Escola de Filosofia de Girona.

Dates:

6 d'octubre.

3 de novembre.

1 de desembre.

Hora: 21 h.

Lloc: Casino La Unió

(sala de la biblioteca).

"Els cine fòrums".

Cicle Stanley Kubrick.

27 d'octubre

"2001. Una odisea en el espacio".

Hora: 21'30 h.

Lloc: Teatre Casino La Unió.

17 de novembre

"El resplandor".

Hora: 22 h.

Lloc: Teatre Casino La Unió.

15 de desembre

"La naranja mecànica".

Hora: 22 h.

Lloc: Teatre Casino La Unió.

"El club de lectura".

Organitza: Biblioteca Municipal "Joan Rigau".

Col·labora: Grup Vitraris.

Dimecres, 27 de setembre.....reunió informativa

Dimecres, 29 de novembre1a trobada

Dimecres, 31 de gener.....2a trobada

Dimecres, 28 de març.....3a trobada

Dimecres, 30 de maig.....4a trobada

Hora: 21'30 h.

Lloc: Biblioteca Municipal "Joan Rigau".

"Les tradicions i els costums de Vidreres".

23 de desembre

Cantada de nades pel carrer i Tió popular.

Hora: per concretar.

Lloc: carrers i places del centre del poble.

27 i 28 de desembre

Taller de llufes i enganxada de llufes.

Hora i lloc: per concretar.

Si esteu interessats a formar part de la nostra associació i voleu que us fem arribar informació sobre les activitats que es realitzaran, envieu-nos un missatge a la següent adreça: grupvitraris@telefonica.net

Salut vitrariens. – V.V. –

Preparatiu de la berenada popular: pa amb vi i sucre. Foto: J. Vidal.

Índex dels números 26 al 35

En El Rec Clar número 17, de l'abril de 2002, hi trobareu l'índex dels primers quinze números, i en el 26, del juliol de 2004, l'índex dels números 16 al 25.

Les persones

Títol	Autor/a	Secció	Núm.	Data
Lídia Fernàndez Batllósera	Montse Vila i Montse Ciurana	Parlem amb...	26	juliol 2004
Jordi Jordà	Montse Vila	Parlem amb...	27	octubre 2004
Lluís Capallera Doltra, de "la lleva del biberó"	Ramon Garriga i Joaquim Daban	Parlem amb...	28	gener 2005
Teresa Quintana Alucó	Montse Ciurana	Parlem amb...	29	abril 2005
Records d'un infant refugiat Bàrbara I Natàlia	Narcís Gascons	Parlem de...	30	juliol 2005
Ramon Salamanya	Montse Vila	Parlem amb...	30	juliol 2005
Pere Turró I Ribas: una vida dedicada als cavalls	Gemma Masnou i Anna Viader	Parlem amb...	31	octubre 2005
Marta Fullà I Margarit, arquitecta vidrerenca	Mònica Garcia	Parlem amb...	32	gener 2006
Joan Grimal, entre fogons	Mònica Garcia	Parlem amb...	33	abril 2006
El segle de Francesc Llobet	Enric Ramionet	Actualitat	33	abril 2006
Elena Bravo: somnis i realitat	Mònica Garcia	Parlem amb...	34	juliol 2006

La història

Títol	Autor/a	Secció	Núm.	Data
Un mosaic romà a Vidreres	Joan Llinàs i Pol	Parlem de...	26	juliol 2004
La necròpolis del Pi de la Lliura. Les excavacions del 2003	Enriqueta Pons i Alba Solés	Parlem de...	28	gener 2005
L'escola femenina de Vidreres	M. Dolors Estartús	Temps era temps	28	gener 2005
La notaria de Vidreres	Josep Formiga	Parlem de...	29	abril 2005
Santa Susanna de Caulès	Joaquim Mundet Pol	Parlem de...	29	abril 2005
Les escoles de Vidreres (fotos)		Temps era temps	29	abril 2005
Entrada de Vidreres. Cor infantil (fotos)		Temps era temps	30	juliol 2005
Primeres excavacions al castell de Sant Iscle: la capella i el pati porticat	Joan Llinàs i Pol	Parlem de...	31	octubre 2005
L'excavació del Pi de la Lliura: novetats de la campanya de 2005	Enriqueta Pons i Alba Solés	Parlem de...	32	gener 2006
L'Ajuntament de Caulès (1832-1846)	Josep Formiga i Bosch	Parlem de...	33	abril 2006
Els primers cops de gas a Vidreres	Narcís Gascons	Parlem de...	33	abril 2006
Vidreres i les Masies de Vidreres	Josep Formiga i Bosch	Parlem de...	34	juliol 2006

El poble

Títol	Autor/a	Secció	Núm.	Data
Els nostres noms de lloc	Joaquim Bayé	Lloc de noms	27	octubre 2004
Vidreres i Caulès	Joaquim Bayé	Lloc de noms	28	gener 2005
Els cims	Joaquim Bayé	Lloc de noms	29	abril 2005
Els sots	Joaquim Bayé	Lloc de noms	30	juliol 2005
Carrer de Sans (foto)		Ahir-avui	31	octubre 2005
Plaça de la Constitució (foto)		Ahir-avui	32	gener 2006
Carrer Ponent (foto)		Ahir-avui	33	abril 2006
Vista de Vidreres (foto)		Ahir-avui	34	juliol 2006

índex

L'entorn

Títol	Autor/a	Secció	Núm.	Data
El nostre bonsai	Amics del bonsai de la Selva	L'hort i el jardí	26	juliol 2004
Agricultura i paisatge	Eduard Adrobau	Medi ambient	27	octubre 2004
Ginesta linifòlia, planta molt rara que es fa a Vidreres	Lluís Vilar	Medi ambient	27	octubre 2004
El nostre bonsai	Amics del bonsai de la Selva	L'hort i el jardí	27	octubre 2004
La formiga argentina	Crisanto Gómez	Medi ambient	28	gener 2005
El creixement urbanístic	Eduard Adrobau	Medi ambient	28	gener 2005
El bonsai a la primavera	Amics del bonsai de la Selva	L'hort i el jardí	28	gener 2005
Reduïm, reutilitzem i reciclem (I)	Eduard Ruz Estévez	Medi ambient	29	abril 2005
L'espínós	Anna Vila Gispert	Medi ambient	29	abril 2005
La bellesa d'un suiseki	Amics del bonsai de la Selva	L'hort i el jardí	29	abril 2005
La guatlla	Pere Pons	Medi ambient	30	juliol 2005
Reduïm, reutilitzem i reciclem (II)	Eduard Ruz Estévez	Medi ambient	30	juliol 2005
Fruïtes ancestrals	Jordi Vidal	L'hort i el jardí	30	juliol 2005
Els incendis forestals	Eduard Adrobau	Medi ambient	31	octubre 2005
La gradiola, una planta medicinal de llocs humits	Lluís Vilar i Gabriel Mercadal	Medi ambient	31	octubre 2005
La petjada ecològica	Eduard Adrobau	Medi ambient	32	gener 2006
Fem compost (I)	Eduard Ruz	Medi ambient	32	gener 2006
Les plantes carnívores, una adaptació a la manca de nutrients	Eduard Adrobau	Medi ambient	33	abril 2006
Els mamífers salvatges: uns grans desconeguts	Josep M. Bas Lay	Medi ambient	33	abril 2006
El creixement del municipi de Vidreres	Eduard Adrobau	Medi ambient	34	juliol 2006
Introducció al canvi climàtic	Eduard Adrobau	Medi ambient	35	octubre 2006

El menjar

Títol	Autor/a	Secció	Núm.	Data
Cuina marroquina	Mohamed Elbar	Fem una queixalada	26	juliol 2004
Pastís de formatge amb magranes i sopa de mandarina	Joan Grimal	Fem una queixalada	27	octubre 2004
Coulant i cookies de xocolata	Joan Grimal	Fem una queixalada	28	gener 2005
Fruits Vermells. Maduixes macerades amb crema de cacau. Cassoleta de crema amb fruits vermells	Joan Grimal	Fem una queixalada	29	abril 2005
Bescuit gelat amb xocolata desfeta	Joan Grimal	Fem una queixalada	30	juliol 2005
Panellets	Joan Grimal	Fem una queixalada	31	octubre 2005
El foie gras	Joan Grimal	Fem una queixalada	32	gener 2006
La cuina d'abans i d'ara	Josep Borrell i Ripoll	Fem una queixalada	33	abril 2006
Cremes i/o sopes fredes d'estiu	Joan Grimal	Fem una queixalada	34	juliol 2006
Parlem dels salsafins	Josep Borrell i Ripoll	Fem una queixalada	35	octubre 2006

índex

Els viatges

Títol	Autor/a	Secció	Núm.	Data
Sud-àfrica, un petit relat sobre un viatge molt interessant	Antoni Coffey	El viatge	26	juliol 2004
Un passeig per la Lusitània	Llar de jubilats	El viatge	27	octubre 2004
Islàndia: país de gel i foc	Assumpta Valls	El viatge	28	gener 2005
Quebec, un país sense rotondes	Ramon Llorens	El viatge	29	abril 2005
Santuari de Finestres i la Barroca	Pep Collelldemont	La sortida	29	abril 2005
Colòmbia	Lluís Campmajó	El viatge	30	juliol 2005
Postals de Sòria	Joaquim Bayé	El viatge	31	octubre 2005
Una visita a Israel i Palestina, Terra Santa	Josep Font I Caballé	El viatge	32	gener 2006
La meva visió particular de l'Alguer	Carmina Daban I Sunyer	El viatge	33	abril 2006
Alemanya 2006: viure un Mundial	Alsina, S; Jordà, J; Quintana, A; Ramírez, M; Raurich, C.	El viatge	34	juliol 2006
El transiberià mongol	Jordi Presas	El viatge	35	octubre 2006

La salut

Títol	Autor/a	Secció	Núm.	Data
Exercici i salut	Àngel Teixidor	Curar-se en salut	26	juliol 2004
Respiri fondo	Àngel Teixidor	Curar-se en salut	27	octubre 2004
M'han diagnosticat càncer	Àngel Teixidor	Curar-se en salut	28	gener 2005
Cuidem la nostra pell	Àngel Teixidor	Curar-se en salut	30	juliol 2005
La grip	Àngel Teixidor	Curar-se en salut	31	octubre 2005
Joc patològic	Àngel Teixidor	Curar-se en salut	32	gener 2006
Tinc migranya	Àngel Teixidor	Curar-se en salut	33	abril 2006
El sol sí, però amb protecció	Assumpció Moré	Curar-se en salut	34	juliol 2006
Variis: insuficiència venosa crònica	Júlia Vilardell	Curar-se en salut	35	octubre 2006

El temps

Títol	Autor/a	Secció	Núm.	Data
Primavera del 2004	Xavi Vinyes i Jordi Presas	Plou i fa sol	26	juliol 2004
Resum meteorològic de l'estiu	Xavi Vinyes i Jordi Presas	Plou i fa sol	27	octubre 2004
Resum meteorològic del 2004	Jordi Presas	Plou i fa sol	28	gener 2005
Resum met. de l'hivern de 2005	Xavi Vinyes i Jordi Presas	Plou i fa sol	29	abril 2005
Resum met. de la primavera	Jordi Presas	Plou i fa sol	30	juliol 2005
Resum meteorològic del 2005	Jordi Presas	Plou i fa sol	32	gener 2006
Resum de la primavera 2006	Jordi Presas	Plou i fa sol	34	juliol 2006
Resum de l'estiu 2006	Jordi Presas	Plou i fa sol	35	octubre 2006

Els animals de companyia

Títol	Autor/a	Secció	Núm.	Data
És temps de paràsits	Isabel Boada	Mascotes	26	juliol 2004
Ingestió d'excrements	Isabel Boada	Mascotes	27	octubre 2004
Ferides, onze maneres de curar-les	Isabel Boada	Mascotes	29	abril 2005
Salut dental	Isabel Boada	Mascotes	31	octubre 2005
Tos de les gosseres	Isabel Boada	Mascotes	32	gener 2006
L'eutanàsia	Isabel Boada	Mascotes	33	abril 2006
La higiene	Isabel Boada	Mascotes	35	octubre 2006

índex

El debat

Títol	Autor/a	Secció	Núm.	Data
Creieu que el centre del poble ha de ser per a vianants o ha de permetre el pas dels cotxes?	Montse Vila i Montse Ciurana	Actualitat	26	juliol 2004
Creus que el poble de Vidreres creix massa de pressa?	Anna i Eva Viader	El debat	27	octubre 2004
Quina utilitat donaries a les antigues casernes de la guàrdia civil?	Anna i Eva Viader	El debat	28	gener 2005
Esteu d'acord que es faci el parc d'activitats al Pla de Vidreres?	Anna i Eva Viader	El debat	29	abril 2005
Què n'opines, del correbou?	A. Viader i Dani Torrent	El debat	30	juliol 2005
Què n'opines, que Vidreres sigui un dels pobles que menys recicla?	Anna Viader i Gemma Masnou	El debat	31	octubre 2005
Quin significat té per a tu el Nadal?	Anna Viader i Maria Fernández	El debat	32	gener 2006
Com valoreu la crisi de l'Ajuntament?	Anna Viader	El debat	33	abril 2006

...i una mica més

Títol	Autor/a	Secció	Núm.	Data
25 anys d'ajuntaments democràtics	Joaquim Daban i Joaquim Bayé	Especial (12 pàg.)	27	octubre 2004
És de Jesús Moncada de qui vull parlar	Ramon Llorens	Cultura	31	octubre 2005
La fotografia dins del món de la música	Josep Fenollar, Chechi	Cultura	33	abril 2006
Kedangou (Senegal)	G. I. Jamia Kafo	Parlem de	35	octubre 2006

CENS DE POBLACIÓ

Vidreres ja ha passat dels 7.000 habitants

Del 16 de juny al 15 de setembre del 2006,
la població de Vidreres ha augmentat de 104 habitants,
ha passat dels 6.996 del mes de juny als 7.100 del setembre.
D'aquests, 3.726 són homes i 3.374 són dones.

Font: Padró Municipal d'Habitants

Parlem dels salsafins

JOSEP BORRELL RIPOLL CAP DE CUINA

En arribar la tardor a les cuines d'arreu de Catalunya apareixen una enorme varietat de verdures dolces com ara les carbasses, els moniatos i, per descomptat, els salsafins.

El salsafi (tagopogar parvifolius) és una planta de la família de les compostes, el seu aspecte és semblant al nap, mesura uns tres cm de diàmetre i uns cinc cm de llarg, i al mercat en podem trobar tres varietats que diferenciarem clarament pel color de la seva pell: blanc, gris o negre. Històricament, aquest tubercle és originari de l'àrea mediterrània; a casa nostra ha estat cultivat principalment en les comarques de la Selva, Baix Empordà i alguns indrets de la Catalunya nord. L'època de sembra del salsafi se situa a primers de març i normalment es recull entre juliol i finals d'octubre, durant aquests set o vuit mesos no es requereix una important dedicació per part del pagès, únicament haurà d'estar atent al drenatge del sòl i, si s'escau, regar dues o quatre vegades al mes per evitar que el terreny no perdi humitat. El salsafi és un producte que per la seva composició (rica amb aigua i hidrats de carboni), i el seu escàs contingut calòric, és ideal per a règims, així com per descongestionar el fetge, els ronyons i els intestins. Per la seva textura i sabor suau el salsafi té una gran versatilitat d'usos. És per això que el podem trobar en tot tipus de plats de carn, d'aus i també en alguns plats de peix.

Aquest tubercle, molt lligat a la nostra cuina, és un complement ideal. Per aquest motiu, des de Vidreres, considerem que és important donar a conèixer aquest producte fora de casa, de manera que cada primer cap de setmana d'octubre, a la Plaça Lluís Companys, se celebra la Festa del Cava i del Salsafi. A més, el salsafi també és protagonista de l'àpat multitudinari que cada any es fa durant la fira dels tractoristes el segon diumenge de maig.

Animo tothom a provar aquest producte i us proposo la següent recepta.

Ànec amb salsafins (4 persones)

► Ingredients:

- 1'3 kg d'ànec.
- 800 gr. de salsafins.
- 400 gr. de ceba.
- 300 gr. de tomàquet.
- 3 grans d'all.
- 250 gr. d'ametlla torrada.
- Oli, sal i pebre.
- Una fulla de llorer.
- Una copa de conyac.

► Elaboració:

Es talla l'ànec a vuitens, se salpebra, s'enfarina, i es fregeix. En una cassola a part es fa un sofregit de ceba i tomàquet; un cop cuit s'hi posa l'ànec, una fulla de llorer i una copa de conyac. Al cap de dos minuts es cobreix tot d'aigua. Als deu minuts s'afegeix una picada d'all, ametlles i el fetge d'ànec que ja haurem fregit.

► Preparem els salsafins:

Bullim els salsafins amb aigua i sal durant 20 minuts. Escorrem els salsafins, els tallem per la meitat, els enfarinem i els fregim amb oli abundant. Afegirem els salsafins a la cassola abans que l'ànec estigui cuit del tot. Deixarem que faci xup-xup durant 10 minuts.

Per tal que el plat quedi confitat ho deixarem reposar 12 hores. Abans d'emplantar l'ànec amb salsafins ho escalfarem fins que arrenqui el bull.

Varius: Insuficiència venosa crònica

JÚLIA VILARDELL,
LICENCIADA EN FARMÀCIA

La OMS (Organització Mundial de la Salut) defineix per varius o venes varicoses les dilatacions permanents de les venes que amb freqüència són tortuoses.

Les malalties venoses dels membres inferiors es deuen a l'existència d'algun element que dificulta el retorn de la sang al cor.

El mecanisme de producció de les varius es dona per l'augment de la pressió venosa o a una debilitat de la paret. Això origina una dilatació que desemboca en una insuficiència valvular.

Són presents a la població adulta entre un 10 i un 50% arreu del món i, a Espanya, s'estima entre un 40-50% el síndrome varicos de diferent grau.

Les varius les pateixen tant els homes com les dones, però en els homes la musculatura més desenvolupada evita la dilata-

ció de les venes. En les dones el tema estètic hi juga un gran paper, encara que constitueixi un veritable problema de salut.

La simptomatologia és molt variable, i per això hi ha gent que amb varius importants no tenen cap molèstia, en canvi d'altres més petites donen molt patiment.

Les manifestacions més comuns són dolor, inflor de les cames (edema), rampes nocturnes i pruija (picor). Aquesta, a més, es va fent més intensa quan comencen a aparèixer les complicacions per estancament de la sang a la pell i així es produeix una atròfia del teixit cel·lular subcutani amb reacció eczematosa i pruija. En aquests casos és convenient evitar de rascar-se, ja que empitjora la simptomatologia i les lesions dermatològiques. El dolor fort apareix amb la flebitis o l'úlcera varicosa. Es diagnostica per simple exploració física del pacient-metge-flebòleg i s'avalua realitzant una eco-doppler (prova d'exploració no invasiva).

Venes varicoses.

Què pot fer vostè mateix?

A banda de la propensió hereditària, existeixen diversos factors que influeixen en el seu desenvolupament com:

- L'obesitat. Eviti l'augment de

pes, prendre mesures dietètiques que disminueixin el consum de sal, ja que reté líquids i afavoreixen l'edema.

- El sedentarisme. Eviti períodes perllongats dempeus o assegut. S'haurien d'aixecar les cames uns quinze centímetres durant vint minuts per afavorir el retorn venós. S'hauria de potenciar l'exercici físic moderat com passejar, gimnàstica, bicicleta, natació,...

- Eviti la calor a les cames, banys molt calents, saunes, prendre massa el sol...; es desaconsella la depilació amb ceres calentes i es recomana les dutxes fredes amb moviments circulars a les cames. Eviti roba massa ajustada com lligues, faldilles, cinturons i, fins i tot, sabates.

- Els anticonceptius solen provocar retenció de líquids i afavoreixen de forma específica la fallides de les vàlvules de les venes reticulars. Algunes dones noten com els canvis hormonaals al llarg del cicle menstrual canvien la morfologia de les seves venes i desenvolupen unes teleangiectàsies (aranyes superficials).

- L'embaràs. El factor genètic és molt important, també el mecànic (en funció de la feina i la mobilitat) i també el factor hormonal.

En el darrer, la progesterona circulant de la dona embarassada és el doble de la dona menstruante, i això fa que les venes es tornin més flàccides.

El tractament clínic pot derivar cap a la intervenció quirúrgica amb diferents tipus segons el cas: la lligadura venosa, l'*stripping* (arrencament de grans troncs venosos) i les miniflebectomies. Una aplicació bastant utilitzada és la que es coneix com a tècnica CHIVA (cura hemodinàmica venosa ambulatoria). Altres tractaments no quirúrgics com esclerosis, crioesclosis, làser..., només es reserven per a tractaments estètics.

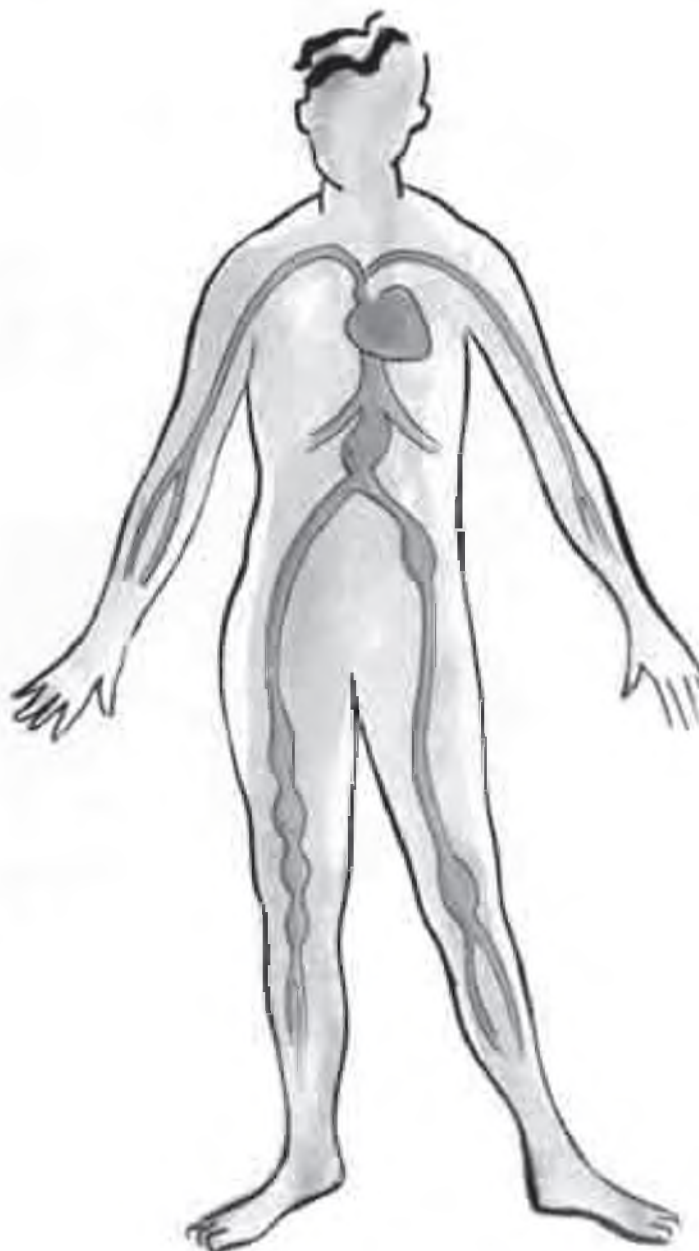
Tradicionalment, el tractament de les varius s'ha fet mitjançant una sèrie de mesures preventives útils per disminuir l'èstasi venosa, com l'exercici físic moderat (caminar, pedalar, nedar,...), d'altres com evitar de portar sabates de taló massa alt; caminar descalç per la sorra de la platja... o mesures dietètiques habituals com estimular el consum de fruita, verdura, peix, llegums,... per evitar el sobrepès i, alhora, l'estrenyiment. S'aconsellen dietes altes en fibres, baixes en sal, sucres, greixos i alcohol. Cal, també, tenir cura de petites ferides, nafres... La pell ha d'estar neta i ben hidratada.

A Espanya existeixen uns medicaments que contenen uns agents venotònics que no requereixen recepta mèdica, que tenen un caràcter secundari, per reduir temporalment la intensitat dels símptomes de les varius; de tota manera, no substituiran mai la consulta al seu metge de capçalera en primera instància.

També són útils com a profilaxis les mitges elàstiques de compressió decreixent del peu fins a la cuixa.

► AQUESTES PODEN SER:

- 1- Mitges de descans, compressió lleugera per a pacients amb les cames cansades, útils com a preventiu per a professionals amb ortostatisme o tendència a patir-ne.
- 2- Mitges antiembòliques, en pacients de llit, que tenen la punta oberta per veure el color i l'aspecte dels dits.
- 3- Mitges de compressió decreixent. El grau decreixent de la compressió es mesura per la pressió de la mitja en un punt determinat posant com a valor 100, la compressió del turmell. El grau de compressió es mesura en mmHg i poden ser de quatre nivells: lleugera (18-21mmHg), normal (22-29 mmHg), forta (30-40 mmHg) i molt forta (de més de 40mmHg), segons cada necessitat.

La higiene dels nostres animals domèstics

ISABEL BOADA

Tots els que tenim un gat o un gos a casa sabem l'alegria que ens dona tenir a la nostra mascota neta, amb bona olor i tacte agradable.

Abans de banyar-lo, però, hem de tenir clars uns quants aspectes. El primer de tot, és que el pèl és una protecció contra el fred, la calor i la humitat. Fa molts anys, quan no hi havia perruqueries canines, els animals tenien por a mullar-se i, per això, per a molts significava aquest fet com una "congelació", sobretot per races com els huskys, malamuts,

chow-chow, etc. Tots són coneeguts, també, com a races primitives, unes races de gossos que tenen diverses capes i un cert tipus de pèl (pèl mitjà). Quan es renta alguns d'aquests gossos hem de mullar-los molt bé abans d'aplicar el xampú, que sempre serà amb PH just i barrejat amb aigua perquè faci la seva funció al màxim, sense malgastar xampú, ni aigua, ni el temps del gos.

Després, un bon massatge, arribant a la pell, el netegem a fons. No és recomanable netejar-los gaire sovint per no fer malbé la seva epidermis.

Quan el xampú ha fet la seva funció, hem d'esbandir bé i mirar que nos ens quedin restes de sabó. Després, i molt important, li posarem un condicionador especial per a pèls mitjans que cuidi la seva capa protectora i no perjudiqui la pell.

En un gos de pèl curt, el bany serà el mateix, amb la variant que, en aquest cas, és molt important donar un màxim de greix amb un condicionador especial per als pèls curts.

Les glàndules sebàcies produeixen molt més greix (sèu) en els gossos de pèl curt que en d'altres races, així és que si volem mantenir el gos sa i sense olor, el condicionador és molt important.

En els pèls llargs, el condicionador serveix per nodrir la pell i perquè no se'ns trenqui el pèl i, així, al raspallar-lo o pentinar-lo sigui més fàcil i no ens doni cap tipus de problemes.

Sempre s'ha de donar una gran importància de banyar al gos a l'hivern, perquè el pèl es mantingui bé, sa i llustrós, així, a la primavera, el nou pelatge sortirà sa i vigorós.

► RECORDEU
El treball de la perruqueria canina consisteix a fer que el gos o el gat es trobin bé a la seva pròpia pell.

El canvi climàtic (I)

Introducció al canvi climàtic

El canvi climàtic darrerament està en boca de tothom, en el darrer estiu amb les temperatures elevades, la sequera... atribuïm tots aquests fenòmens al canvi climàtic. Però es corresponen a la realitat totes aquestes atribucions? I quin paper hi juga l'home en el canvi climàtic?

EDUARD ADROBAU

Comencem des del principi. Els canvis climàtics al planeta terra han estat la tònica general. Des de la seva formació, el planeta terra (fa 4.600 milions d'anys) ha passat per diferents climes, alguns de més freds (és quan es produeixen les glaciacions) o períodes més càlids (entre glaciacions). El canvi climàtic és un fenomen natural que es produeix regularment (parlem de milers d'anys). Aquests canvis climàtics, ja sigui per escalfament o per refredament, són causats per processos naturals com la rotació de la terra i la inclinació del seu eix que va variant al llarg dels anys. També es pot veure afectat per erupcions volcàniques, impacte de meteorits que aixequen grans quantitats de pols que reflecteixen la llum... L'activitat biològica també ha fet variar el clima, captant i retenint el diòxid de carboni. Un concepte que està implicat en el canvi climàtic és l'efecte hivernacle.

L'efecte hivernacle és un fenomen natural, manté la temperatura de la terra més o menys estable i permet que la vida sigui possible. L'efecte hivernacle consisteix en què diferents gasos entre els quals trobem el CO_2 , el metà, clorofluorocarburs (CFC), el vapor d'aigua... actuen com un plàstic en un hivernacle, és a dir, deixen passar la llum, però retenen la radiació infraroja (calor).

En el cas que augmentin els gasos d'efecte hivernacle l'eficiència d'aquest efecte augmenta fent que s'escapi menys escalfor i, per tant, que augmentin les temperatures del planeta.

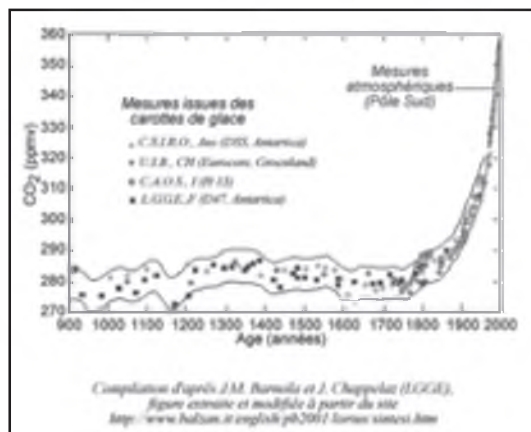
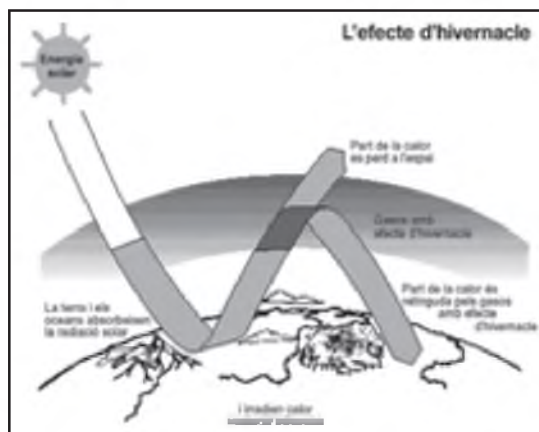
Si el canvi climàtic és un procés natural, com sabem que l'home augmenta l'efecte hivernacle i en conseqüència accelera el canvi climàtic?

Aquesta discussió ha estat durant anys un debat entre diferents científics, però actualment ja no hi ha cap dubte que l'home hagi accelerat el canvi climàtic.

Des de la revolució industrial, que va tenir lloc des del segle XVIII fins a mitjans dels segle XIX, es van començar a alliberar grans quantitats de gasos contaminants, i va anar augmentant i continua augmentant al llarg dels anys (vegeu el gràfic a peu de plana).

El gràfic mostra la variació de concentració de diòxid de carboni retinguts en els gels de l'Antàrtida i Grenlàndia, que manté una relació directa amb la concentració de CO_2 a l'atmosfera. Durant gairebé un mil·lenni la concentració de CO_2 a l'atmosfera es va mantenir més o menys estable, però a partir de la revolució industrial s'observa que la concentració augmenta exponencialment, especialment en l'últim segle.

Per tant, aquest fet indica clarament que l'activitat humana és el principal causant del canvi de gasos a l'atmosfera i, com a conseqüència, de l'increment de l'efecte hivernacle.

Resum de l'estiu 2006

JORDI PRESAS

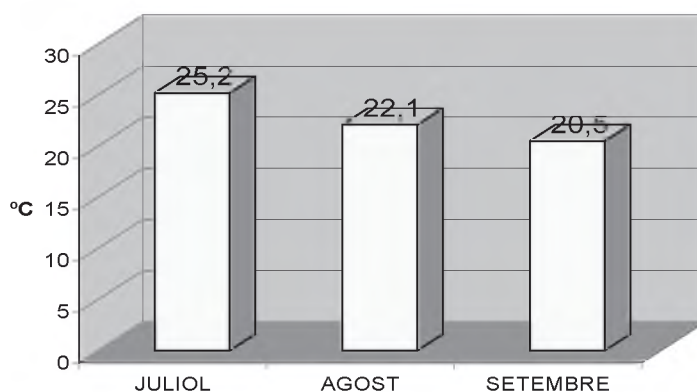
Podríem dir que aquest ha estat un estiu molt normal, encara que per algunes sensacions ens pugui semblar que no. Seguint amb la tònica dels mesos anteriors, aquest estiu s'ha continuat arrossegant l'extrema sequera iniciada el mes de gener. Els registres són espectaculars: uns 35 l/m², aproximadament, des d'aquell dia de gener que va acabar nevant, fins a mitjans de setembre! De fet, tampoc no podem esperar que els estius ens calmin la sequera, perquè el normal és el que ha fet: ploure molt poc els mesos de la canícula, i iniciar-se les pluges a partir del mes de setembre.

Pel que fa a les temperatures, també es poden considerar dins de la normalitat dels estius mediterranis, tot i que la sensació pugui ser la d'un estiu molt calorós. Aquesta impressió ha vingut donada perquè la bonança meteorològica i la sequera l'han perllongat durant tants mesos, però les dades ens demostren que no ha estat un estiu amb cap rècord de temperatures.

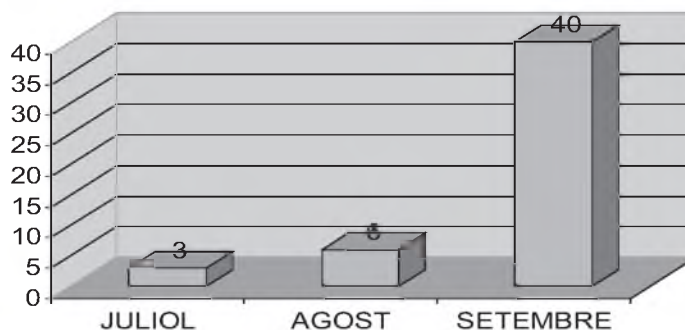
Els valors han oscil·lat entre els 25 i els 35°C de màximes gairebé tots els dies durant els tres mesos d'estiu, i s'han registrat 27 dies amb més de 30°C durant el mes de juliol, i 4 durant els mesos d'agost i setembre. L'única anomalia d'aquest estiu que es

podria considerar és que hem tingut un setembre gairebé tan calorós com l'agost (recordem els més de 30°C que s'assolien durant la Festa Major). Pel que fa a la resta, per tant, podem afirmar que hem tingut un típic estiu del clima Mediterrani.

TEMPERATURES DE L'ESTIU

PLUJA EN L/M²

VALORS MITJANS

	JULIOL	AGOST	SETEMBRE
TEMPERATURA	25.2°C	22.1°C	20.5°C
HUMITAT	57%	61%	63%
PRESSIÓ	1010.2 hPa	1008.3 hPa	1008.5 hPa
VELOCITAT DEL VENT	1 m/s	1 m/s	0.7 m/s
DIRECCIÓ	155° (SSE)	150° (SSE)	168° (S)
PRECIPITACIÓ MENSUAL	5 l/m ²	13 l/m ²	75 l/m ²

EXTREMS

TEMPERATURA MÀXIMA	34.5°C dia 2	31.5°C dia 1	32.2°C dia 4
TEMPERATURA MÍNIMA	15.8°C dia 8	15.2°C dia 5	10.8°C dia 16
HUMITAT MÀXIMA	89% dia 8	95% dia 23	93% dia 12
HUMITAT MÍNIMA	28% dia 2	33% dia 6	40% dia 9
PRESSIÓ MÀXIMA	1015.3 hPa dia 10	1016.3 hPa dia 31	1017.9 hPa dia 12
PRESSIÓ MÍNIMA	1003.7 hPa dia 29	999.8 hPa dia 3	995.9 hPa dia 15
VEL. MÀXIMA DEL VENT	11.2 m/s dia 15	12.5 m/s dia 3	10.3 m/s dia 13
PRECIPITACIÓ MÀXIMA	3 l/m ² el dia 6	6 l/m ² el dia 3	40 l/m ² el dia 13

El racó de la biblioteca

GEMMA CIURÓ SOLER
BIBLIOTECÀRIA

Una vegada més ens dirigim a tots vosaltres per informar-vos de les novetats que envolten la nostra biblioteca de cares a aquesta tardor que tot just comença.

Hi ha algunes coses a destacar. En primer lloc, voldria aprofitar aquesta ocasió per donar la benvinguda a la Raquel Ruso, que treballa amb nosaltres des de finals de juliol. Comença amb moltes ganes de treballar, un bon bagatge de coneixements, i la il·lusió de compartir amb nosaltres el nostre projecte bibliotecari, ambicions i engrescador. Benvinguda Raquel.

D'altra banda, volem comunicar-vos que aquest mes de setembre ha nascut a la biblioteca el nostre Club de Lectura. Feia molt temps que treballàvem aquesta idea i creiem que és ara el moment de posar-la en pràctica.

El Club de Lectura és la reunió periòdica d'un grup de persones

que els agrada llegir i que es troben per comentar una obra concreta que prèviament tots han llegit.

Actualment el Club de Lectura de la nostra biblioteca consta d'un grup de 20 persones, comptem amb la col·laboració del Grup Vitarris i ens trobarem

una vegada cada dos mesos per comentar els llibres proposats.

I, per últim, us oferim la programació de les activitats de tardor que tindran lloc a la nostra biblioteca. Ja sabeu que totes les activitats són gratuïtes. Només fa falta ganes de passar una bona estona. Us hi esperem!!!

Club de lectura

Un club de lectura és una activitat que acull un grup de persones a qui els agrada llegir i que es reuneixen periòdicament per comentar un llibre que tots han llegit prèviament.

Si t'agrada llegir i vols formar part del club de lectura de la nostra biblioteca, cal que t'adrexis al personal bibliotecari i donis les teves dades d'inscripció.

La biblioteca subministrarà un exemplar de cada llibre seleccionat als components del club de forma gratuïta.

Hora: **21'30 hores**

Lloc: **Biblioteca Joan Rigau i Sala**

► Calendari

- Dimecres, 27 de setembre.....reunió informativa
- Dimecres, 29 de novembre 1a trobada.
- Dimecres, 31 de gener.....2a trobada.
- Dimecres, 28 de març.....3a trobada.
- Dimecres, 30 de maig.....4a trobada.

La biblioteca a la tardor

- Va de pau, de la companyia Va de Contes. Dijous 21 de setembre, a les 6 de la tarda.
- La lluna presumida, de l'Espina de la Sardina. Dijous 5 d'octubre, a les 6 de la tarda.
- Llegir abans de llegir, de Marta Luna. Dimarts 24 d'octubre, a les 8'30 del vespre (conferència per a adults).
- Torrem castanyes, de País de Xauxa. Dilluns 30 d'octubre, a les 6 de la tarda.
- Biblionadons, d'Embolíc de Somnis. Dijous 16 de novembre, a les 6 de la tarda.
- Ballmanetes, de Montse Dulcet. Dijous 30 de novembre, a les 6 de la tarda. Cal inscriure's prèviament.
- Fem un pessebre, de País de Xauxa. Dijous 21 de desembre, a les 6 de la tarda.

Biblioteca
"JOAN RIGAU I SALA"

El racó del lector

Vols donar la teva opinió sobre l'últim llibre de la biblioteca que hagis llegit?

Títol del llibre: *"Marina"*

Acabo de llegir *"Marina"* de Carlos Ruiz Zafón i m'ha recordat molt *"L'ombra del vent"*, per la recomana a tothom. És misteriosa, romàntica, gòtica i les descripcions són insuperables.

Anna Giralt

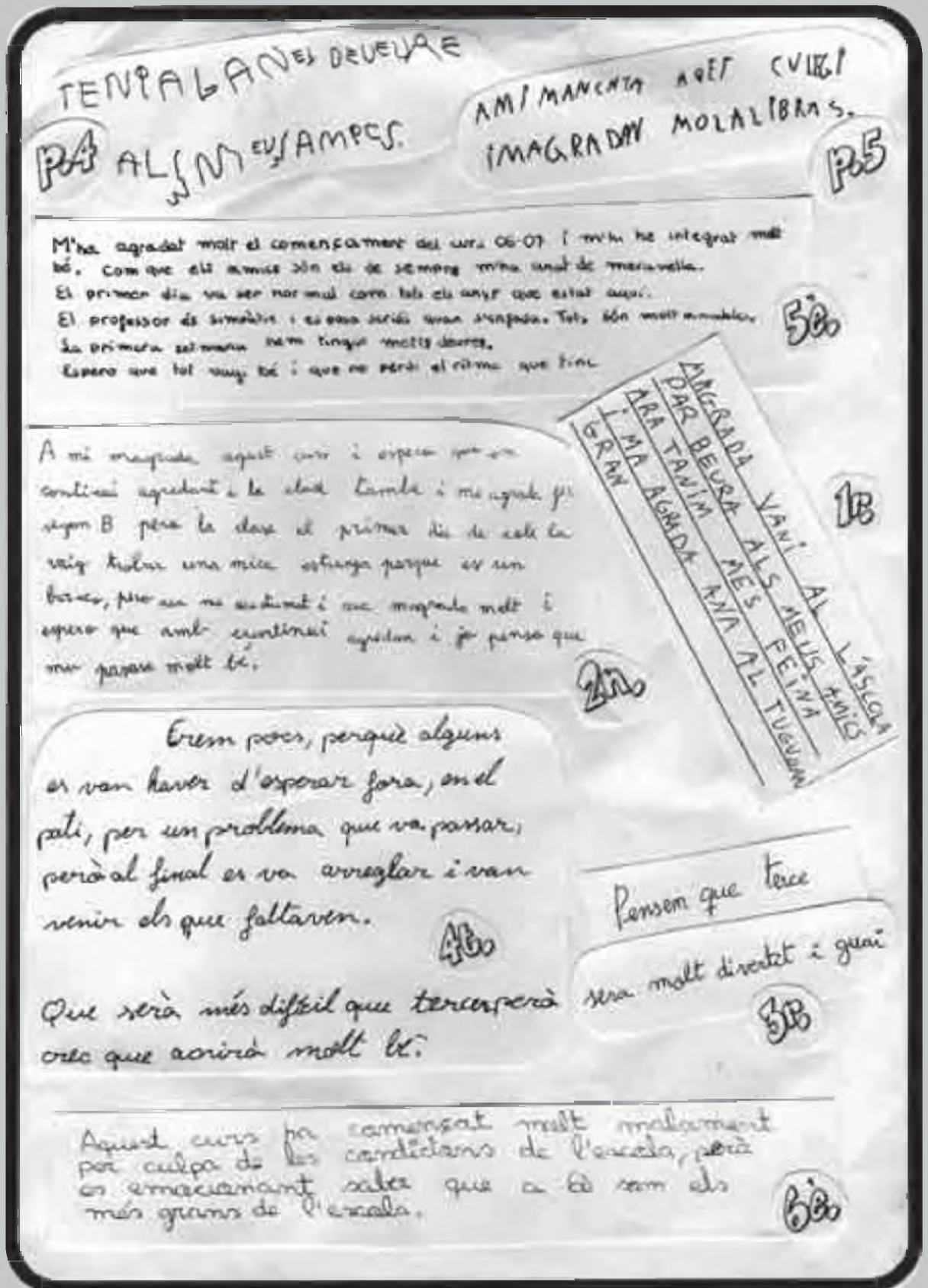
Ajuntament
de Vidreres

Diputació
de Girona

Aquest començament de curs l'hem viscut amb més intensitat de l'habitual. L'estat de l'edifici ha creat preocupació entre pares, mestres i alumnes del Centre i, per aquest motiu, l'AMPA va decidir mobilitzar els pares i alumnes durant l'entrada del primer dia.

ELS NENS I NENES OPINEN

Comença un nou curs

Com a novetats d'aquest curs, hi ha la creació de l'aula d'acollida que donarà suport a nens novinguts procedents d'altres països i que fa menys de dos anys que s'han incorporat al nostre sistema educatiu.

També cal ressaltar que s'han ampliat els mòduls amb dues aules més, per alleugerir la manca d'espai. Una va destinada a l'aula d'acollida i l'altra als departaments d'Educació Especial i Audició i Llenguatge, aquest últim de nova creació.

Durant l'estiu, l'Ajuntament ha fet pintar el primer pis. Per altra part, se'ns ha concedit l'administratiu a jornada completa, ja que hem superat els 425 alumnes, aquest curs som 439. Esperem tenir un bon curs i que els problemes que afecten ara al centre se solucionin al més aviat possible.

Aprofitem per reivindicar la construcció del nou edifici escolar i que totes les situacions conflictives d'aquest dies quedin com una mera anècdota dins el dia a dia de l'escola.

La sisena hora: Progressa adequadament o necessita millorar?

CEIP SALVADOR ESPRIU

El mes de març de 2006, el Departament d'Educació i els sindicats d'ensenyants van aprovar el Pacte Nacional d'Educació. El més significatiu d'aquest pacte és l'aplicació de la sisena hora a partir d'aquest curs 2006-2007. Per això hem pensat de fer-ne un article informatiu.

La sisena hora suposa l'ampliació de l'horari escolar en una hora diària per a tots els alumnes d'educació primària, equiparant així l'horari de les escoles públiques i les concertades. L'objectiu a llarg termini és millorar els resultats acadèmics i afrontar amb més èxit l'educació secundària obligatòria.

L'aplicació de la sisena hora es porta a terme en dues fases: aquest curs és obligatori que s'apliquin totes les capitals de comarca i les escoles dels municipis de més de 10.000 habitants. La segona fase es portarà a terme durant el curs 2007-2008 i s'estendrà a les escoles de la resta de municipis de Catalunya. Atenent-nos a aquesta normativa, les escoles de Vidreres començarem a aplicar la sisena hora a partir del proper curs.

Amb la sisena hora els alumnes faran 175 hores més de classe cada curs. Si sumem aquestes hores, al final de la primària representarà que han fet un curs més. Cada escola podrà prioritzar a què destina aquesta hora. Les instruccions del Departament d'Educació aconsellen afavorir la formació integral dels alumnes i el desenvolupament de competències bàsiques, com ara:

- Desenvolupament de l'hàbit lector: lectura de llibres de tipologia diversa, comprensió lectora,...
- Desenvolupament de la llengua oral com a mitjà de comunicació pública: expressivitat, llenguatge no verbal, recursos audiovisuals,...
- Desenvolupament d'habilitats matemàtiques: simulacions, jocs matemàtics i d'estratègia, càlcul, resolució de problemes, raonament lògic,...
- Desenvolupament de la sensibilitat artística: audicions, produccions plàstiques, anàlisis d'obres d'art, documentals o fragments cinematogràfics...

No es tracta, doncs, d'incrementar les coses a aprendre, sinó de disposar de més temps per poder treballar amb més profunditat i més tranquil·litat. Tot això suposarà dotar els centres

d'ensenyament de més mestres, fet que permetrà organitzar agrupaments diversos amb l'alumnat per treballar de manera diferent els actuals continguts. Però, a la pràctica, no tot és un camí de roses. La sisena hora també ens planteja un seguit de dubtes com ara:

- De quins espais disposarà el nostre centre per poder fer aquests nous agrupaments de l'alumnat? En aquest moment, la realitat és que l'escola no disposa de cap espai lliure.
- Com podran conciliar l'horari familiar aquells pares que tinguin fills a educació infantil i a educació primària? El Departament té previst donar subvencions per contractar monitors per atendre els alumnes d'educació infantil amb germans a primària. De moment, les escoles que ja apliquen la sisena hora es queixen de manca de monitors o que la subvenció no arriba a cobrir totes les despeses.
- Disposarà el Departament d'Educació de suficients mestres qualificats per augmentar les plantilles de cada centre? Hi ha centres que no tenen tots els professors de la plantilla. A més a més, no queden mestres per fer substitucions en cas de malaltia. Així doncs, quan algun company estigui de baixa es perdran hores de reforç.
- La complexitat dels nous horaris implicarà una disminució de les possibilitats de poder treballar en equip? Preveiem una dificultat de coordinació

entre els mestres, ja que no tots coincidirem les mateixes hores al centre i, per tant, tindrem menys temps per reunir-nos.

- Tindrà l'equip directiu suficients mitjans per organitzar aquesta sisena hora? La coordinació dels horaris es preveu molt feixuga i caòtica.
 - Hauria calgut aquesta sisena hora si el número d'alumnes per classe a primària fos sempre més baix? Potser hagués estat millor mantenir el número de mestres que ara s'ha previst i repartir més els grups. No per més hores a l'escola s'aprèn més.
 - Els alumnes tindran la mateixa capacitat que ara per concentrar-se i treballar durant una hora més al dia? Alguns mestres afirmen que els alumnes acaben la jornada escolar esgotats.
 - No és pas només una mesura política per tenir els nens més temps a l'escola, els pares més contents i el mateix horari que l'escola concertada?... Per sort, tenim un any de marge per reflexionar sobre la millor manera d'aplicar-la i també tindrem el model dels centres que ja l'estan duent a terme, fet que ens permetrà començar a aplicar la sisena hora, a la nostra escola, de manera menys precipitada.
- Ras i curt: augmentarem el temps lectiu, i desitgem disposar dels mitjans necessaris per poder-ho fer el màxim de bé.

Inici d'un nou curs a l'institut

INSTITUT DE VIDRERES

El curs 2006-2007 s'ha iniciat a l'institut de Vidreres amb moltes cares noves, tant de professorat com d'alumnat. A 1r d'ESO, prèviament a l'inici de curs, els pares dels alumnes nous ja van poder conèixer els tutors dels seus fills en una reunió de pares.

El primer dia de classe, els alumnes es reuneixen en diferents sectors del pati, des d'on cada tutor va cridant els alumnes per ordre de llista i se'ls emporta a la classe corresponent. En el cas dels alumnes de 1r, això és més necessari a causa del desconeixement que tenen del centre. Per això, el tutor, a més d'explicar-los l'horari i les normes bàsiques de funcionament del centre, se'ls emporta a fer una visita guiada per l'institut, per ensenyar-los on estan situades les diferents aules que hauran d'utilitzar els alumnes.

Enguany, ja gairebé s'ha arribat a la màxima ocupació del centre, ja que a l'ESO ja tenim cinc grups de cada nivell a primer cicle i quatre a segon.

També hem estrenat un nou cap d'estudis, Gabriel Casares, que s'ha agafat l'àrdua tasca amb molta il·lusió i ganes, i un nou coordinador LIC (de llengua i interculturalitat), David Case-

llas. Els objectius plantejats per a aquest any per part del coordinador LIC són consolidar la llengua catalana com a eix vertebrador d'un projecte plurilingüe. Per aconseguir això caldrà veïllar perquè les comunicacions externes i internes siguin escrites en un català correcte, potenciar l'ús de la llengua catalana en totes les activitats del centre i potenciar el respecte per totes les llengües i la diversitat cultural. A més, un dels eixos bàsics i prioritaris, mentre el centre no disposi d'una aula d'acollida, és distribuir un mínim d'hores del professorat per poder atendre els alumnes acabats d'incorporar al sistema educatiu català, garantint-los l'aprenentatge del català.

Enguany, a més d'alguns alumnes que els curs passat ja eren a l'IES de Vidreres o a les escoles de primària de la zona, han arribat alumnes nous de fora de Catalunya: d'Escòcia, de Romania i de Senegal. A tots aquests alumnes se'ls ofereix unes hores de suport perquè es puguin adaptar ràpidament i seguir les classes en català. En total, al centre, tenim una quinzena d'alumnes incorporats entre el 2004 i el 2006. Això possiblement farà que aquest curs o el curs vinent, se'ns assigni una aula d'acollida.

Esperem que aquest curs continuï tan bé com ha començat, i que gràcies a la bona col·laboració amb pares i alumnes, les activitats programades es puguin portar a terme sense incidències remarcables.

Atletisme

Elvi Sáenz, campiona de Catalunya absoluta

El passat 10 de juny, a l'Estadi Olímpic Lluís Companys de Barcelona, l'atleta vidrerenca Elvi Sáenz (CA Lloret-La Selva) es va proclamar campiona de Catalunya absoluta en la prova de salt d'alçada i va millorar la seva marca personal i la va establir en 1m 66cm.

L'atleta Bàrbara Ramon (CA Lloret-La Selva) es classificà 4a en la final dels 3.000 metres obstacles del Campionat de Catalunya Absolut i es va quedar a les portes de pujar al podi; i dies després va aconseguir una victòria molt meritòria en els 3.000 metres obstacles del Meeting de Mataró, va establir la seva millor marca personal en la distància amb 11'00"2 i es va quedar a tan sols dues dècimes de la marca mínima que li hauria donat accés a participar en el Campionat d'Espanya Absolut.

L'atleta Jessica Soto (Girona CB) va guanyar la medalla de bronze en el Campionat d'Espanya Juvenil celebrat a Ourense els passats 8 i 9 de juliol en la prova de salt en perxa. La Jessica, que aquesta temporada va millorar la seva marca fins a 3m 40cm, amb el tercer lloc del podi es va quedar a les portes de participar a la Gimnasiada ISF a

Tessalònica (Grècia) amb la selecció espanyola, ja que hi accedien les dues primeres classificades.

L'atleta Cristina Pujol (CA Lloret-La Selva) es va classificar en 6a posició en el Campionat d'Espanya Cadet celebrat a El Prat de Llobregat els dies 15 i 16 de juliol en la prova de salt en perxa amb una marca de 2m 90cm.

L'Elvi superant el llistó situat a 1m 66cm.

L'Elvi en el moment de rebre la medalla d'or en el graó més alt del podi de les mans d'un membre de la Federació Catalana d'Atletisme.

Club Olímpic Vidreres

Gimnàstica de manteniment i correctiva

Dilluns, dimecres i divendres de 20 a 21 hores

Escola d'atletisme

Dilluns i dimecres de 17:30 a 18:45 hores

Divendres de 18:30 a 19:30 hores

Per a més informació:

tel. 972 851 445, de 3 a 7 de la tarda.

Marxa de l'Escarlet 2006

20è Memorial Albert Falgueras

PENYA BLAUGRANA

Qui dies passa any empeny, i enguany ja s'ha arribat a la vint-i-quatrena edició de la Marxa Popular de l'Escarlet.

Com sempre, ha estat una manifestació esportiva, no competitiva que, gaudint de l'aire lliure, ens permet descobrir indrets dels nostre entorn més proper que potser ens eren desconeguts.

Com en els darrers anys, la sortida i l'arribada ha tingut lloc al pavelló municipal. El recorregut comença travessant part del nucli urbà (carrers Barcelona, Dr. Deulofeu, Orient, i Juli Garreta) i surt d'aquest enfilant el camí que porta cap als Quatre Camins passant per Can Villalonga. Llavors, es trenca a mà esquerra en direcció a Caldes de Malavella fins arribar a la cruïlla de Sant Maurici on hi ha el primer punt d'avituallament. Es passa per Sant Maurici i es continua fins al trencant de la carretera que passa per Can Vives de Dalt, on hi ha el segon avituallament. Es continua per aquest camí fins a la Goba, que es travessa per darrere en direcció cap al poble. Es trenca a mà esquerra cap a Can Jan Vives, passant per Cal Rajol, s'arriba a la carretera. Se segueix per Can Manlleu

i passant a prop dels xais d'en Tarrès es va fins al Rec Clar, que se segueix un tros per anar a trobar el final del carrer Dr. Deulofeu, i així arribar al pavelló tornant a passar pel carrer Barcelona.

Tot passejant o corrent, aquest any hem d'agrair la inscripció d'uns 300 participants que van fer el recorregut de més de 14 km. D'aquests, el 38% eren de les comarques barcelonines i el 62% de les gironines. Un de cada cinc participants era de Vidreres, incloent-hi la corredora més veterana de la cursa, amb 89 anys, i el més ràpid, que ho va fer en uns 56 minuts.

Al final tothom va poder recuperar les forces gaudint d'un bon esmorzar que, any darrere any, ens preparen els ranxers i les dones del càncer de Vidreres. Una bona "xapata", botifarra, amanida, refrescs, vi i aigua, acompanyat d'una bossa amb diferents obsequis, entre ells una ampolla de cava edició especial "Campions de Lliga + Champions" de la Penya Blaugrana de Vidreres.

Per acabar, volem convidar-vos a la propera edició que tindrà lloc el primer diumenge de juny del 2007, en què farem 25 anys i ho celebrarem com cal.

Gràcies!

Escacs: En Bobby i en Robert

CLUB D'ESCACS VIDRERES

Quan el president dels escacs de Vidreres em va demanar que escrivís sobre un jugador que fos conegut de tothom, i que el comparés amb algun del club, vaig pensar, primer de tot, amb en Kasparov, tot i que d'ell ja n'havia parlat en números anteriors, i especialment, en aquell –ja famós– reportatge en el qual relato la victòria que li va tenir l'Eloi Rodríguez a tocar de les mans.

Sobre qui podia escriure, doncs? Immediatament em va venir al cap el qui és considerat pel propi Kasparov com "el millor escaquista de tots els temps", l'americà Bobby Fischer. I per què ell? Doncs senzillament perquè és el prototipus de jugador que més s'assembla al de l'entrenador que té el Club d'Escacs de Vidreres, en Robert Guiral. Un prototipus ben peculiar.

En Bobby tenia un coeficient intel·lectual superior al del mateix Einstein, i a en Robert, quan era petit, li van realitzar tota una sèrie de proves perquè era molt més llest que els de la seva classe. El dos són, fet i fetut, iguals, per a ells els "escacs són la vida" com diu en Fischer, i de fet, en Robert, si hagués pogut, només jugaria a escacs.

De curiosos, els dos ho són tant com voleu. Sempre recordaré el primer cop que vaig veure en Robert. Aquell dia era al local del Club, en una sala petita, farcida de gent i emboirada pel fum del tabac, que el Casino deixa al club. S'anava acabant la tarda, i els jugadors ja estaven cansats, quan apareix un noi, tot estrany, amb les mans a les butxaques d'un abric que li tapava mig cos, i fa la pregunta més tonta que podia fer en aquell moment: "Això és el club d'escacs?". Tonta, i tres vegades tonta,

perquè en aquell moment hi havia vuit persones jugant escacs. La resposta, és clar, va ser una rialla general que va fer trontollar els mateixos fonaments centenaris del Casino. De seguida es va adonar que acabava de fer la pitjor pregunta que podia fer en aquell moment, encara que tot vermell i amb una veu a penes perceptible segueix: "Es pot jugar?". Aquí, però, ja ningú no reia gaire perquè tothom pensava: "Serà bo?".

No vam trigar gaire a saber-ho. Comença amb en Pere i el fulmina en un tancar i obrir d'ulls. Segueix amb en Llore, i tres quart del mateix. En aquest moment els que es comencen a posar vermells com un pebrot són els jugadors de Vidreres, perquè aquest estrany personatge els està posant en evidència. Aquest nouvingut no sap el que li espera, perquè ara li toca el torn a l'Eloi. Però carai, què passa? L'ha escombrat com ell ho va fer amb en Kasparov! El que ara els té per cobata és en Carles Ros, l'esperança vidrerenca, però com a bon periquito que és, imita els resultats del seu equip, i també perd. Ara ja només queda

el millor jugador del club i, alhora, el seu president, i autor del present article, en Xevi Oller.

Amb en Xevi les coses ja són diferents. Primer de tot li juga l'Obertura Catalana que en Robert desconeix totalment, raó per la qual li acaba implorant unes taules, que el president accepta perquè no vol quedar-se sense cadira per poder veure el Barça-València.

En vistes de l'èxit dels jugadors vidrerencs, des d'aquell dia que en Robert ha esdevingut l'entrenador del Vidreres. I, també, des d'aquell mateix dia que en Robert espera trobar jugadors dignes del seu nivell, per això aprofito aquest article per convidar-vos a les seves classes i a jugar contra grans jugadors com ell mateix.

En Robert entrenant el primer equip del Vidreres.

Ping-Pong: El ping-pong arrasa a Vidreres!!!

AMICS I AMANTS DEL PING-PONG

El dissabte de la Festa Major, a la Sala El Teatre Casino La Unió, vam organitzar el primer torneig de ping-pong Vila de Vidreres. La participació va ser molt més nombrosa de l'esperada, que va desbordar totes les previsions dels organitzadors, i es van haver de tancar les inscripcions. La competició es va fer en dues categories: menors i adults. En la competició dels petits hi van participar 20 jugadors, mentre que en la d'adults van arribar als 50 participants!

Va participar gent de tota la província i de tots els nivells: tant jugadors populars com federats.

D'aquests últims cal destacar la presència en el torneig de jugadors de la Lliga Regular de tennis taula mostrant el seu alt nivell.

En la categoria de Petits el jugador Mauro Lucini es va endur el trofeu a la "Jove Promesa".

En la categoria d'Adults la final es va resoldre en dos jocs a favor de l'Antoni Robelló que es va imposar per 11 a 7 i 13 a 11 en el 1r i 2n joc respectivament a en Josep Gual, que va ser segon. El vidrerenc Joan Vila va ser tercer.

Es va fer entrega també del premi al "Jove Bonito", al jugador més espectacular. A la resta de participants se'ls va lliurar diversos obsequis.

En vistes de l'èxit d'enguany, de cares a l'any

vinent, ja estem pensant en organitzar una segona edició amb el material i les instal·lacions adients per poder abraçar molta més participació. Aprofitem per donar les gràcies als diferents col·laboradors que ens van ajudar: Can Pou va obsequiar amb un sopar per a dues persones per al primer classificat; la Farmàcia Moré una pala Stiga 4 estrelles per al segon classificat i l'Assessoria del Sr. Vidal. A més, volem agrair també la complicitat de la Comissió de Festes que amb el seu suport

va fer possible que es dugués a terme aquest acte ludicoesportiu.

Després de l'èxit d'aquest torneig volem animar tots els vidrerencs i vidrerencques a anar als baixos del Pavelló Municipal a les tardes per poder anar gestant un Club.

No podem acabar aquest escrit sense fer esment de la inestimable col·laboració d'en Ramon Verdú ajudant a la organització i fent possible que el ping-pong arrasés a Vidreres.

Exhibició de patinatge

CLUB PATÍ ARTÍSTIC VIDRERES

El passat 2 de setembre, coincidint amb la Festa Major del poble, el C.P.A. Vidreres va fer una exhibició de patinatge en la qual van participar les nostres patinadores. Durant aquesta exhibició es van fer tres actuacions de les patinadores del P.A. Maçanet i una actuació especial a càrrec del patinador Manel Gonçalves del C.P. Llagostera. Vam poder veure les actuacions individuals de cada patinador i una exhibició de grup a càrrec del C.P.A. Vidreres, interpretant "Somnis".

Vidreres, exhibició de la Festa Major (sota). Sta. Coloma de Farners, juliol 2006. Interpretació: Somnis.(Dreta)

Us comuniquem que el proper dia 18 de novembre farem el nostre 1r Festival de Patinatge. L'espectacle començarà a les 18:30 h al Pavelló d'Esports. Esteu tots convidats, us hi esperem!!!

Ciclisme:

Cursa ciclista de la Festa Major 2006

C.E. LES RABASSES DE VIDRERES

El dissabte 2 de setembre, el C.E. Les Rabasses vam organitzar un any més la Cursa Ciclista amb motiu de la Festa Major de Vidreres. La prova es va celebrar, com ja és habitual, a Mas Flassià, en un circuit urbà de 1.200 metres, i va constar de curses federades i populars.

La cursa federada de categoria Màster-30 i Ciclo-esport va tenir una participació de 31 corredors.

Aquests van recórrer una distància de 42 km i ho van fer a una velocitat mitjana de 40,81 km/h.

La cursa federada infantil que es va fer en diverses categories va tenir un èxit de participació amb 80 corredors.

I un cop finalitzades les curses federades, va ser el torn de la cursa popular infantil on hi van participar un total de 10 corredors.

Futbol Sala:

La nova temporada

JOVES DE VIDRERES CFS

Després de treballar fort durant la Festa Major per finançar el club, comença una nova temporada per a nosaltres. Aquest any seguim jugant al grup 1 de la Divisió d'Honor Territorial. En aquests moments l'equip té sis altes respecte l'any passat, que són: Jordi Oller, Víctor Colina, Sergi Alsina (Teti), Xevi Bancells (Txero), Marc Ball-llosera i Raül Fumero. El dia 23 de setembre vam fer la presentació de l'equip enfrontar-nos en partit amistós al Santa

Cristina, un equip que la temporada passada va quedar a la zona mitjana, i que ens va derrotar amb un clar 2-6. Tot i la derrota, tots confiem en què aquest any obtindrem millors resultats que la temporada passada. Bé, de moment no tenim res més a dir-vos, només recordar-vos que aquest any juguem els partits com a local els dissabtes a les 17:30 hores al Pavelló Poliesportiu, i que us hi esperem a tots.

Motociclisme:

VI Cursa Americana de Vidreres

M.C. AMICS DE LA MOTO DE VIDRERES

Els dia 27 d'agost, els Amics de la Moto de Vidreres vàrem organitzar la VI Cursa Americana de Vidreres, integrada dins els actes de la Festa Major de Vidreres.

Plantejada com una competició assequible a tots els nivells de pilotatge, amb un circuit ample, ràpid, espectacular i un baix nivell de perillositat, se'ns va confirmar, un any més, com una fórmula idònia per atreure un gran nombre de participants d'arreu de Catalunya, tants que el dimecres anterior a la cursa es va tancar la inscripció a 125 pilots.

Un any més volem agrair la seva tasca a la gent que ha col·laborat desinteressadament a organitzar una activitat complexa però, alhora, divertida.

CLASSIFICACIONS

Aleví, 50 cc

Óscar Gutiérrez
Lluís Vilaró
Marc Robert

Cadet/Juvenil 85 cc

Gerard Clotes
Xavier Dols
Dylan Trull

Aleví 65 cc

Sergi Castro
Joaquim Ruiz
Artur Navarra

Open/General

Josep A. Lázaro
Ramon Salvans
Josep Zurita

Aeromodelisme:

Últimes actuacions

CLUB AEROMODELISME VIDRERES

Del 16 al 25 de juliol es va celebrar el Campionat del Món 2006 a Valladolid. Aquest campionat va reunir 380 competidors d'arreu del món. L'aeromodelisme vidrerenc va estar representat per en Juan Bermejo, que hi va participar amb la selecció nacional en la modalitat F2B on es va classificar en la 58a posició d'entre un total de 92 competidors. Francesc Mata va col·laborar en el campionat com a jutge internacional en la prova de F2C.

Els dies 10 i 11 de juny, Vidreres va tornar a ser seu, aquest cop del Campionat de Catalunya d'Aeromodelisme en totes les modalitats. Els vidrerencs van fer un bon paper amb un primer lloc de la parella Gràcia-Roca en la modalitat F2C, un primer lloc d'en Juan Bermejo en F2B i un segon

lloc d'en Pascual Leyes en la modalitat de F2C.

Els dies 15 i 16 d'abril, a les Pistes Les Bòries de Vidreres, un any més es va celebrar una nova edició, ja és la 16a, de l'Open Internacional Vila de Vidreres World Cup. En la modalitat de carreres F2C les parelles formades per Gràcia-Coll i Pascual-Leyes es van classificar en 2a i 5a posició respectivament, en una modalitat guanyada per la parella incombustible Pérez-Aldecoa.

En la modalitat de combat F2D

En la modalitat d'acrobàcia F2B en Joan Bermejo es va classificar en 6a posició, en Jordi Font en la 17a. Carles Mas va ser el primer espanyol i 3r classificat de la general al darrere de l'italià Maggi i del francès Delabarde.

En la modalitat de velocitat F2A, en Lluís Parramon es va imposar en la prova per davant del francès Magne i de l'italià Pirazzoli.

Carta oberta

MARIANO ABELLÁN,
VICEPRESIDENT DEL CASAL DEL JUBILAT
I EL PENSIONISTA DE VIDRERES

Escric aquesta carta en qualitat de vicepresident del Casal del Jubilat i Pensionista de Vidreres.

Voldria deixar constància que molts socis em pregunten insistentment què els puc dir en relació amb les obres d'ampliació i millores de les nostres instal·lacions que tantes vegades els hi hem dit que a més tardar començarien abans d'acabar-se aquest any 2006.

M'he assabentat que les obres a què em refereixo no es poden iniciar perquè l'Ajuntament no té partida pressupostària per fer efectiva la minuta de l'arquitecte que ha de realitzar els plànols de l'obra, donat que aquests plànols encara no estan fets i la partida per fer efectiva la minuta corresponent no va poder ser aprovada en l'últim ple de l'Ajuntament, tal com estava previst, per falta d'acord entre els diferents regidors del nostre Ajuntament.

Els socis del Casal (536 en la data d'escriure aquesta carta) i jo mateix, estem segurs que aquestes obres d'ampliació i millores en les nostres instal·lacions de les quals en fem i n'hem de fer ús, són molt necessàries, fins i tot diria que imprescindibles, per moltíssimes raons que penso no cal enumerar ara aquí.

Sense ànim de ficar-me on no em demanen, prego a tots els regidors del nostre Ajuntament que procurin d'entendre la meua postura que, insisteixo, també és la dels socis del Casal.

Si faig ús d'aquesta secció del Rec Clar és perquè considero que és la millor manera de dirigir-me a tots els regidors del meu Ajuntament, en la seguretat que llegiran aquesta carta, demanant-los amb tota la consideració i respecte que facin el possible per aprovar de desencallar l'inici de les obres del nostre Casal, aprovant la partida necessària perquè l'arquitecte pugui fer els plànols de les obres a realitzar en el nostre Casal.

Crònica d'una urbanització (i III)

CELEDONIO DÍAZ RISQUEZ

Per fi s'inicien les obres pròpiament dites, no sense dificultats, perquè tampoc no fou un camí de roses, ja que la Junta de Compensació partia sense fons econòmics i amb una elevada morositat. No obstant, les obres havien de fer-se conforme al projecte i la Junta es trobava amb el dilema de si fou primer l'ou o la gallina. És a dir: necessitaven diners per continuar les obres, però si no es feien no es recaptava diner. He de confessar que qui escriu aquesta crònica és a qui li varen confiar el seguiment de les obres i va haver-hi moments durant els 3 llargs anys que varen durar que estava disposat a tirar la tovallola. No podia exigir el que l'obra requeria, però tampoc no podia defraudar i, per tant, havia de continuar. Avui, oblidat tot, però amb la creença que devia d'haver fet més, crec que els resultats han superat als sacrificis: s'ha donat vida i valor al que abans semblava mort i infravalorat, supera la demanda a l'oferta i

s'estan creant llocs de treball a cents de treballadors i empresaris de la construcció, s'han posat en servei les piscines i, encara que, provisionalment, el bar social; s'ha fet una ordenació vial donant noms als carrers, adreces i senyalitzacions, a falta de la seva execució, que s'espera que sigui en breu.

Avui, encara que a manca del cablejat subterrani per part de Telefònica, per la seva ordenació, organització interna i per la seva integració amb el poble de Vidreres, es considera una de les millors urbanitzacions de la zona.

Ara comença una nova etapa i unes noves circumstàncies, ja que no és suficient amb fer molt ni a fer-ho bé: S'ha de mantenir, qüestió que espero que a qui li recaigui aquesta responsabilitat no escatimi el seu esforç per aconseguir-ho, ja que el millor elixir per a la consecució d'un fi és la valentia, la perseverança, la tenacitat i la fe, però això serà una altra història amb nous personatges.

Francesc Llobet:

“Més enllà de l’ideal, hi ha l’ideal”

PAU LANAO I CARMÉ VINYOLES

Francesc Llobet, un bon republicà: “Més enllà de l’ideal sempre hi ha l’ideal”.

Entre els dies 30 de març i 1 d’abril de l’any 2000, a Blanes, es van celebrar unes jornades sobre Guerra Civil i franquisme. Els organitzadors van demanar la presència de testimonis disposats a explicar als assistents, i molt especialment als joves, quines havien estat les seves vivències, però sobretot de quina manera observaven el futur. Finalment, en aquesta sessió es van aplegar Nicolau Zurita, fill de Cretes al Matarranya; Josep Brunet de Blanes; Antònia Adroher, primera regidora de la ciutat de Girona; el seu company Carmel Rosa, conegut per Roc, fundador del Bloc Obrer i Camperol i membre destacat del POUM i Francesc Llobet, antic alcalde republicà de Vidreres.

En Francesc, que aleshores tenia 94 anys, essent com era una persona discreta i més donada a intenses converses particulars que no pas a apa-

ricions públiques, ens va dir que no tenia gaires coses per explicar, que la memòria li començava a fallar i que, al cap i a la fi, ell era tan sols un més d’aquella generació de republicans que als anys 30 van complir amb la seva obligació. No es tractava d’una actitud de renúncia, sinó senzillament de la seva proverbial modèstia. Però quan va saber que el seu testimoni quedaria imprès en un llibre i serviria no perquè la gent recordés la seva persona, sinó per ajudar a entendre als joves quines van ser les idees i els ideals, les esperances i també les contradiccions que van impulsar el gran canvi promogut per la República, llavors, en Llobet, va agafar una llibreta i superant qualsevol mancança física –en aquell moment ja patia problemes de visió i li costava controlar els dits atrapats per l’artrosi i el dolor–, va començar a escriure el relat de la seva vida.

L’encàrrec li va portar més de trenta dies de feina, però quan va arribar a Blanes, aquell home que deia que no tenia res a dir va copsar l’atenció dels participants explicant amb una claredat i fermesa

Francesc Llobet, record personal

RAMON GARRIGA

L’amistat amb en Llobet provenia d’un ja llunyà 1972. En aquest llarg recorregut, amb tantes afinitats compartides, aquesta amistat va fructificar i es consolidà, sense clivelles, des del respecte i l’afecte més profund, ja que eren aquests els pilars en què es fonamentava i la que m’ha permès conèixer veritablement la dimensió d’una persona absolutament entregada en la defensa del valor de la llibertat, del compromís social i de la cultura des d’un idealisme sòlid, serè i lliure de dogmatismes.

És aquest idealisme que impregnava les seves conviccions, el que l’impel·lia i encoratjava en la seva lluita per contribuir a fer realitat una societat més justa i igualitària.

“Ara farem escoles, ara tindrem biblioteques”,

proclamava en Llobet, i els que com ell celebràvem l’adveniment de la República, el 1931. Voleu declaració de principis que defineixi millor aquells homes i dones que consideraven la cultura com allò primordial en el camí cap el ple exercici de les llibertats?

El seu univers vital, tan extens i tan intens, sobrepassa les limitades capacitats de què un disposa per saber expressar l’alt grau d’humanisme inherent a la seva personalitat i que, no sense emoció, percebia, conscient d’estar davant d’un home, en el bon sentit de la paraula, bo.

És un exemple de dignitat personal i política, com mai no he conegut.

Ha mort als cent anys, íntegre i lúcida, com va viure. Però ningú no mor, si algú el recorda.

He tingut sort, he conegut en Francesc Llobet.

Fotografia recent d'en Francesc Llobet

encomiables que era fill de can Vergés (veïnat de Sant Iscle) de Vidreres, que va aprendre l'ofici de cisteller i havia treballat fent embalatges a Llagostera, Santa Coloma de Farners i Vidreres i que a l'edat de vint anys ja havia fet de correu del coronel Macià quan va preparar els Fets de Prats de Molló. També va explicar que el pacte de la fam –o sigui la negativa dels burgesos a donar feina als sindicalistes o treballadors insumisos– l'havia expulsat de Santa Coloma de Farners i que va aprendre "de lletra" després d'assistir deu mesos a una escola pública i complementar la pròpia educació de manera autodidacta a través d'un exercici interminable de lectura. Les obres de Zola, Bakunin, Reclús, Volney, o la Revista Blanca de Federico Urales i Soledad Gustavo, que li robaven hores de son ("a la pensió el Cigró de Llagostera em volien fer pagar un plus perquè deien que mai no apagava la llum", recordava), el van acompanyar tota la vida i van configurar la seva infatigable consciència social.

Militant des de molt jove a les Joventuts Libertàries i fermament convençut que "més enllà de l'ideal, sempre hi ha l'ideal", quan el país va viure l'inici de la que seria la tragèdia del segle, l'esclat de la Guerra Civil, no va dubtar a treballar per la legalitat i la justícia social i va acceptar presidir el Comitè de Milícies Antifeixistes de Vidreres, el poble que l'havia vist néixer. Recordava amb entusiasme l'arribada de la República. Ell va viure a Santa Coloma de Farners el resultat de les eleccions

municipals i la fugida del Rei: "mentre l'orquestra tocava la Marsellesa, jo i molts altres vam sortir al carrer a cridar Visca la República, símbol de llibertat, ara farem escoles, ara farem biblioteques, ara la gent podrà ser més sabia, més lliure".

L'anècdota explica un estat d'ànim i una convicció. Fins que va morir, Francesc Llobet va creure que la cultura era una eina vàlida de redempció i revolució i estava segur que el que en realitat va espantar durant la República a les classes dominants –els terratinents, l'església o la burgesia–, va ser el fet que els fills dels treballadors adquirissin educació i cultura i fossin conscients de la seva dignitat com a persones i de la seva pròpia capacitat i responsabilitat.

En Francesc, a qui ja havien detingut per sindicalista en ple Bienni Negre, el 15 de juliol del 1936, i com a secretari del Grup de Defensa Interprovincial núm. 1 de la CNT-FAI (estava format per cinc pobles: Caldes de Malavella, Sils, Riudarenes, Santa Coloma de Farners i Vidreres) va rebre una circular del Comitè Regional de Defensa, en la qual se li donaven instruccions per preparar els sindicats davant d'un possible aixecament militar contra la República. Aquella informació privilegiada li va servir perquè quatre dies més tard, després de la derrota facciosa a Barcelona, es formés a Vidreres el Comitè de Milícies Antifeixistes. S'hi van integrar totes les organitzacions populars, des dels treballadors als pagesos, els partits o els sectors socials. Acompanyat per Josep Sagrera i Francesc Bou

(Esquerra Republicana) Josep Vila, Francesc Quintana i Joaquim Camps (pagesos), Josep Pla en "Botifarra" (comunistes); Josep Turbany (de la branca pobre dels Perepau) i Joaquim Borrell de la CNT, Francesc Llobet va ser nomenat president de l'organisme nascut de l'antifeixisme i la revolució. Les complicacions derivades del moment històric no el van espantar i va lluitar per assegurar la pau social, tot demanant a Amadeu Oliva, comissari d'ordre públic, armes per poder defensar el poble de possibles abusos de la gent que sota la bandera de la República pretenia desprestigiar la revolució o proporcionar-se beneficis personals. En aquest sentit, val a dir que va salvar de l'acció dels incontrolats a Mossèn Joan, a Jaume Colls, a Joaquim Mundet i els seus dos germans capellans i a en Joanet Gascons. Va haver de treballar també per posar ordre quotidià a la convulsió: Es va fer un pla de xoc per adequar l'economia a la guerra, assegurar la distribució equitativa dels aliments i es van socialitzar els transports després que quatre persones que es deien del comitè de Blanes, utilitzant un segell falsificat, intentessin requisar el camió de Romà Codina per dedicar-lo a usos personals.

L'octubre d'aquell any, quan es dissolgueren els comitès i es va tornar el protagonisme polític als ajuntaments, Francesc Llobet, juntament amb Joaquim Pasqual i Joaquim Borrell, es va allistar voluntàriament a la columna Durruti. A finals de març del 1937, però, després d'una queixa dels pagesos contra la que era màxima autoritat municipal, Josep Sagrera, Llobet, que havia tornat del front, va ser nomenat alcalde mentre esperava una nova mobilització. En la seva segona etapa, l'antic president del Comitè va lluitar contra l'estraperlo, va afrontar l'economia de guerra, la manca de queviures, la consolidació del camp d'aviació, i finalment, va tornar a la guerra on va ser nomenat comissari polític. A finals de gener del 1939, quan s'havia trencat definitivament el front de Lleida, Francesc Llobet, va decidir tornar a Vidreres. Sabia que hauria de marxar a l'exili, que tot i les promeses de clemència dels guanyadors, la venjança seria implacable i va ser així com amb el Montseny com a referència, va creuar rius, pujar muntanyes i caminar entre pistes i corriols allunyats de les carreteres principals ja en mans dels franquistes, per acomiadar-se del seu estimat poble i reunir-se amb els companys amb els quals va iniciar el camí de França, país d'on no en tornaria fins a l'any 1968.

A l'altra banda de la frontera, Llobet va patir camps

Francesc Llobet (Esquerra) de jove, amb un amic.

de concentració –Saint Ciprien–, gana, vexacions i misèria, va ajudar a la resistència contra els nazis, va malviure i fer de pagès. Finalment, va trobar feina en unes serres i l'any que es va encendre París i es buscava la platja sota les llambordes, pocs dies abans del maig francès, va decidir tornar, per instal·lar-se primer a Sant Feliu de Guíxols i, més endavant, a Llagostera. Com a persona sospitosa de "desafecció al règim" estava obligat a presentar-se cada setmana a la comissaria; més tard suavitzarien la pressió, però, segons explicava, no va poder fer vida normal fins a l'arribada de la democràcia, un ideal perdut amb la derrota del trenta-nou que ell mitjançant la feina constant, sense estridències i, sobretot, amb l'exemple, havia ajudat a recuperar. Mestre de generacions que s'han esforçat per aprendre de la memòria i les actuacions d'aquella gent que va fer bandera de la cultura, la pau i la justícia social, Francesc Llobet ha mort als cent anys, aquest estiu, després d'una vida plena que el portava a definir-se com a pacifista, antimilitarista i progressista amb seny. Ell mai no ho faria, és cert, perquè la modèstia era un dels seus principals atributs, però nosaltres sí; a nosaltres sí que ens correspon des d'aquestes mateixes planes, demanar al poble de Vidreres i a les seves institucions democràtiques que la figura de Francesc Llobet no caigui en l'oblit i rebi el reconeixement públic que mereix. Persones de la seva talla humana, compromís polític i estricte esperit de justícia, són les que de veritat honoren un poble que els sap valorar.

El transsiberià mongol

JORDI PRESAS

És un viatge d'aquells que no s'obliden mai. D'aquells en què et passen tantes experiències que no saps ni què destacar quan t'ho pregunten, perquè tot és increïble, tant el que és bo com el que és dolent.

L'equip de viatge érem l'Albert, la Remei, la Tània i en Jordi, i per ben preparat que ho portéssim d'aquí, en aquest viatge es pot dir que hem après dels imprevistos.

El viatge s'inicià el dia 28 d'agost, amb un vol Barcelona-Tallin (Estònia). I com comença, doncs? Amb la vaga salvatge dels senyors d'Ibèria-AENA. És difícil d'imaginar la sensació que produeix veure impotentment et fan estar esperant i reclamant hores i hores, mentre vas pensant que et destrossen un viatge... I quan arriben les deu de la nit i et diuen que el vol es cancel·la definitivament, pla!

Mentre molta gent es quedava a protestar inútilment o se'n tornava a les seves cases, nosaltres passem a l'acció. Anem a l'estació de Sants, entrem en un internet càfe i comencem a mirar vols alternatius per no perdre el viatge. Sortosament vàrem trobar un vol Frankfurt (Alemanya)-Tallin que sortia al cap d'unes vint hores. Llavors, vàrem haver d'estudiar el mètode per

arribar a Frankfurt amb aquell "curt" termini de temps. Després de diverses alternatives (inviabils pel poc temps, com trens o autobusos), en Lluís Campmajor, des de l'AVIS, ens aconseguíem un cotxe econòmic per arribar-hi. Però això no serà gens fàcil, perquè no ens podrem distreure ni un moment enlloc, i a més hem de fer un llarg trajecte nocturn. Ens organitzem per parelles per pal·liar la son i mentre una parella condueix amb copilot, l'altra descansa un parell d'horetes als seients de darrere. Després de tot, arribem a Frankfurt cap a les tres de la tarda, així que encara ens sobren dues hores!

Arribem a Tallin un dia tard, però encara rai! En aquelles hores ja hauríem d'haver agafat un bus cap a Sant Petersburg (Rússia), però la situació després de tot, ja la firmàvem un dia abans!

Sense transport, doncs, lloguem un conductor que ens porti cap a Rússia. Abans de res, però, li diem que ens porti a fer una volta per Tallin, una preciosa capital bàltica amb arquitectura i organització urbanístiques típicament medievals en el seu casc antic. Som feliços per primer cop perquè almenys, ni que sigui de "resquitlló", no hem perdut ni una estació del viatge.

Cap al vespre, ens dirigim vers Rússia. A la frontera hi estem parats unes tres hores, i el trajecte fins a Sant Petersburg és una tortura per culpa d'un cotxe arcaic, un conductor imprudent i la son que ens persegueix de moltes hores ençà!

A Sant Petersburg hi arribem cap a les sis del matí, i completament fosos anem a dormir quatre hores a l'alberg que ja teníem reservat. A les deu del matí, en Vassili, un amic rus d'en Jordi, ens ve a buscar a l'habitació. Anem a un supermercat, esmorzem, i ja una mica refets, comencem la visita guiada pel nostre amic de la ciutat. És una ciutat molt bonica, amb un munt d'atraccions: la ciutatadella, el palau d'estiu amb el gran museu d'art de l'Hermitage, les precioses catedrals ortodoxes, el riu... De fet, es tracta d'una ciutat amb una societat que des del nostre punt de vista la podríem qualificar de molt avan-

çada, segurament la que més ho és de Rússia. No obstant, però, el nostre estat físic no aguanta massa estona i ens passa factura a causa del cansament produït per l'estrès dels dies anteriors per tal d'arribar a atrapar un viatge que perfectament podia haver quedat suspès...

Al vespre anem a l'estació per agafar un tren nocturn que ens portarà a Moscou, la capital de Rússia. Per fi, una nit "com cal"! El tren és prou luxós i ben agençat, i el nostre cos ens agraeix com mai un bon descans!

A les set del matí arribem a Moscou i en Vassili continua fent-nos de guia. Aquí visitem llocs d'aquells tan coneguts com la Plaça Roja, el Kremlin, les catedrals,... Realment, tots aquests espais i edificacions són espectaculars. Moscou és també una bonica ciutat, però en comparació amb Sant Petersburg potser és més diversa i impersonal, i és que té una població que volta els deu milions d'habitants i hi pots trobar de tot!

Després de caminar tot el dia, agafem un bus a mitja tarda que ens porta cap a Suzdal, una de les tres ciutats que s'engloben a "el triangle d'or". Es coneix així perquè en aquesta zona s'hi havien ubicat les antigues capitals russes anteriors a la capitalitat de Moscou. Estem parlant de l'època

medieval, així que guarda molts monuments d'aquestes èpoques com basíliques, catedrals, monestirs i, fins i tot, kremlins, que visitem l'endemà. És talment una bonica i tranquil·la ciutat on sembla que el temps s'hi hagi aturat segles enrere.

Cap a la tarda, agafem un altre bus i anem a Nizhny Novgorod, una altra de les tres ciutats del "triangle d'or". Situada a la riba del riu Volga, aquesta ciutat guarda la mateixa quantitat i varietat d'edificis medievals que Suzdal, perquè en temps passats també va ser capital. Ara, però, aquesta part medieval es troba enmig de la ciutat moderna en què s'ha transformat Nizhny Novgorod (actualment és la tercera del país).

El dia 2 d'agost ens llevem a les sis del matí per agafar un ferri que ens ha de portar Volga amunt, fins a un convent ortodox molt antic al poble de Makarebo. Aquest monestir és arquitectònicament molt interessant, però la gent és d'aquella tan reservada que amb la mirada ens fan fora...

A migdia tornem amb el ferri cap a Nizhny Novgorod, on passem la tarda. Al vespre, amb un tren nocturn, tornem cap a Moscou. Altra vegada a la capital Russa, visitem el que el primer dia d'estada vàrem deixar, i fem un viatge amb una barca que ens

permet visitar la ciutat de punta a punta des del riu. Un repàs fabulós de la ciutat!

Al vespre anem a l'aeroport per agafar un vol interior rus, que ens ha de portar a Irkutsk, la ciutat més important de Sibèria, situada a la llera del Llac Baikal. Per tant, el dia 4 al matí ens trobem a Irkutsk i, no sense moltíssims problemes, finalment aconseguim sortir de l'aeroport i dirigir-nos al poblet on hem de passar la primera nit pels contorns del Baikal: Listvyanka.

És un bonic poblet a 80 quilòmetres d'Irkutsk, i d'alguna manera es podria dir que és el "Baqueira" dels russos, perquè atrau una quantitat important de turisme nacional que fins ara no havíem vist per enlloc. Pel que fa al Llac Baikal, és indescriptible, perfectament podríem estar parlant d'un mar perquè tot i tenir aigua dolça, el volum d'aigua és major al del mar Bàltic. Per exemple: té 600 quilòmetres de llargada i una profunditat superior a 1.700 metres en el seu punt màxim; de fet, és la reserva d'aigua dolça més gran del món.

De Listvyanka en marxem l'endemà mateix, i tornem cap Irkutsk, i d'aquí a Sludyanka, escales per arribar amb tren a Tankhoy.

Tankhoy és un petit poble de la llera sud-est del Llac Baikal, i si bé com a poble no té res més a destacar que la seva pobresa i el seu oblit enmig de la Sibèria, sí que n'és destacable el fet que sigui el punt de partida d'uns paratges catalogats per la UNESCO com a "Reserva de la Biosfera". Aquí hi arribem enmig d'una forta tempesta que ens cau sencera a sobre mentre busquem el centre del Parc per tal d'allotjar-nos-hi.

Val a dir que fins ara els russos

els podem catalogar de forma general com a gent molt poc acollidora amb els estrangers, i habitualment hi són grollers. Avui, però, per fi, ens sentim com a casa després de tants dies de viatge. Ens posem en contacte amb els encarregats del Parc (amb qui ja havíem contactat via mail) i planifiquem l'excursió de l'endemà per la Reserva de la Biosfera. Dos "rangers" ens acompanyaran: la mateixa directora del centre i un altre guia. A més, els propietaris de la casa on s'ubica el centre ens preparen un bon sopar i entre tots fem bugada.

Ens llevem aviat i anem a fer la compra pel poble, on tothom ens mira molt estranyat. Es nota que poquíssims estrangers havien estat aquí abans i, fins i tot, hi ha un parell de personatges que van a buscar una càmera de fotos per sortir amb nosaltres!

I aviat comença la caminada. Seguim el curs d'un riu que desfila per una bonica i estreta vall, amb una vegetació exuberant que en aquestes latituds es coneix com la Taiga. Són boscos caracteritzats bàsicament per alts avets barrejats amb altres espècies caducifòlies i que en la seva extensió total

ocupen una superfície major que la selva amazònica.

Després d'unes hores de caminar arribem al final de l'excursió. Ens aturem al costat del riu i posem en comú els nostres queviures amb els dels dos guies que ens acompanyen, i a més ens encenen un foc per posar-hi una olla d'aigua per fer te rus. Acabada la llarga aturada, iniciem la baixada. Ha estat una preciosa excursió amb tan sols un greu problema: la gran quantitat de mosquits, que fins i tot ens havíem d'expulsar amb branquillons verds picant-nos-els contra les cames!

Un cop hem arribat altra vegada al centre administratiu del parc, ens han preparat una sauna russa (que és similar a una de les típiques finlandeses, però més gran per poder-hi banyar amb aigua i sabó) i un altre te amb una cabanya separada de la sauna. Ha estat un dia del qual realment hem gaudit de debò!

Després de la segona nit a Tankhoy, ara ja ens hem de dirigir cap a Mongòlia amb el tren. De fet, ens passem el dia 7 d'agost viatjant i travessem frontera cap a mitja tarda, on hi estem unes set hores aturats. Més tard de les

dues de la matinada arribem a Darkhan, la segona ciutat del país, i punt clau del que esperem d'aquest llarg viatge: la trobada amb uns monjos budistes al seu monestir.

I la primera sorpresa ens agafa quan, només d'arribar, un personatge vestit de taronja (el típic dels monjos budistes) ens ve a rebre sense esperar-nos-ho. Ens pregunta si som nosaltres els que estem interessats en el monestir, i ens coneixem. Del primer que ens adonem de la cultura budista és que per a ells el temps no existeix! Portava hores esperant-nos, però ell sabia que tard o d'hora nosaltres arribaríem amb tren. I el curiós del cas és que amb la gent del monestir hi havíem quedat per al dia posterior!

En aquells moments érem molt feliços per la coincidència, si bé érem una mica cautelosos perquè semblava impossible que tot pogués anar tan ben rodat...

I pel que semblava per part d'ell, era que també estava molt content d'haver-nos trobat. Ens va portar a l'hotel que nosaltres amb antelació havíem reservat per mail, i vàrem quedar amb el monjo per a l'endemà al matí

anar cap al monestir (no vàrem poder aclarir l'hora perquè el temps altra vegada no tenia cap importància per a ell...).

L'hotel era encara prou luxós i baratíssim per als nostres models econòmics als quals estem acostumats, i la mestressa, el dia següent, en llevar-nos, ens va dir que érem els primers turistes (excepte xinesos i coreans) que hi anàvem! N'estava tan orgullosa que fins i tot s'havia documentat sobre el que era Catalunya, que per mail li havíem comentat que era el nostre país...

El monjo es va presentar cap a les deu amb un cotxe per portar-nos al seu monestir: Amarbayasgalant Kiid. Estava situat a un centenar de quilòmetres de la ciutat, totalment amagat de qualsevol rastre de civilització i enmig d'una esplanada vorejada per unes muntanyes suaus i totalment acolorides per les flors silvestres.

La situació era de somni i més encara quan ens va ensenyar la tenda mongola (ger) que havien destinat per a la nostra acollida. Ens vàrem adonar aviat que teníem un tracte molt especial i privilegiat. Aquella tarda ens

varen donar un bon dinar, ens van guiar pel preciós monestir i ens van ensenyar els racons que els pocs turistes que hi van pel seu compte mai no visiten. Vàrem tenir llargues i profundes converses existencials sobre les diferències entre la seva i la nostra cultura, i la religió, ens varen fer el sopar... En definitiva, realment culminàvem un dels principals objectius d'aquell viatge, i amb una nota altíssima!

L'endemà al matí també ens van preparar l'esmorzar i per si el dia anterior no n'hi havia hagut prou amb les sorpreses, avui tocava una de les pregàries anuals més importants del budisme: la Matreya. La vàrem seguir en bona part durant aquell matí preciós del dia 9, i ens vàrem adonar d'una cosa que no havíem descobert abans: que el personatge amb el qual ens havíem trobat a l'estació i que ens havia acompanyat tot el dia abans, era el Mestre més important del monestir, als 28 anys! Ell dirigia la pregària.

I la cosa encara no es va acabar aquí, perquè un cop finalitzada la pregària, a mitja tarda, el Mestre ens va venir a buscar i ens va dir que ens preparéssim, que anàvem d'excursió. Gairebé al·lucinant i sense fer gaires preguntes perquè ja estàvem familiaritzats amb aquelles sorpreses, vàrem fer les motxilles i vàrem esperar esdeveniments. Tot d'un plegat vàrem veure que ens venien a buscar a la tenda amb un 4x4 i juntament amb una furgoneta on anaven dotze monjos joves del monestir, ens portaven al monestir més important de Mongòlia! El dia abans havíem parlat amb el Mestre de les nostres intencions al seu país, i havíem comentat el nostre desig

de visitar l'altre monestir, però ens va sorprendre absolutament amb l'excursió. Nosaltres i tretze monjos ens n'anàvem a voltar per Mongòlia dos dies!

I allò continuava sent increïble: vàrem endinsar-nos a Mongòlia pel sud-oest, per corriols, perquè les carreteres gairebé no existeixen fora les ciutats, i vàrem allotjar-nos... en un bivac tots plegats, monjos i nosaltres, sota una perfecta lluna plena amb els sacs de dormir! Semblava de pel·lícula.

El matí següent vàrem seguir el nostre trajecte cap al monestir, i a mig matí vàrem viure una altra d'aquelles grans experiències: uns nòmades varen convidar els monjos a passar a casa seva i a pregar tots plegats, i ens varen fer passar amb ells. Les seves cares reflectien no haver vist mai ningú que no tingués els ulls "axinats", i tot i que al principi els va costar ser simpàtics, posteriorment se'ls va veure satisfets i ens varen convidar a un bol de llet d'euga.

A continuació vàrem seguir el

nostre trajecte fins al monestir desitjat: Karkorin. El vàrem visitar també guiats pels monjos, i vàrem acabar l'etapa de convivència amb aquells amigables monjos amb un bon dinar en un restaurant.

La història viscuda amb els monjos budistes va ser una experiència tan inoblidable, que segurament tard o d'hora repetirem i ens tornarem a trobar. L'última acció que varen fer per a nosaltres va ser buscar-nos un transport que durant la nit ens portés fins a la capital, Ulan-Bator.

Vàrem arribar-hi a primera hora del matí, i tot i que no és una capital gaire atractiva (és senzilleta però no molt pobra), ens hi vàrem haver de quedar dos dies per culpa de les combinacions ferroviàries per arribar a la Xina. El dia 13 es pot considerar el pitjor de tots els dies de viatge, i és que el que ens va succeir al llarg del dia van ser històries molt més greus que el que va passar a l'aeroport del Prat el dia 28. Amb tot, aconseguim creuar la frontera

pel desert del Gobi i arribar a Pequín el dia 14 a primera hora, amb un munt de feina per fer-hi abans no agafem el vol de tornada l'endemà.

El primer que fem és anar a veure un monument colossal: la Gran Muralla Xinesa. No té adjectius. Cal veure-ho per imaginar-se la magnitud d'aquesta gran obra faraònica, i n'hi ha prou amb recordar que és l'única obra humana visible des de la Lluna... D'allà anem a visitar la Ciutat Prohibida, un autèntic tresor; el temple dels Lames, una altra obra impressionant; la Plaça de Tiananmen, immensa... Pequín és una capital espectacular que combina aquests monuments que són Patrimoni de la Humanitat amb els grandiosos i moderns edificis o la típica organització de barri coneguda com a Hutongs. La visita en un dia se'ns va quedar molt curta, i és que el dia següent ens esperava un avió que aquesta vegada sí, després de fer escala a Viena, va arribar a Barcelona amb total normalitat.

consultori manzaneque

un espai a càrrec del dr. miquel manzaneque
 consultorimanzaneque@gmail.com

Senyor Manzaneque,

Sempre que vaig a un supermercat i és l'hora de pagar quan m'acosto a les cues de les caixes tinc el dubte de a quina posar-me: si trio la cua curta, segur que a la caixa se li encalla la calculadora just quan fa el client del meu davant i acaba sent la cua més lenta; si trio la llarga, precisament pensant que si trio la curta n'ha de passar alguna, doncs no passa res i com que és la llarga, doncs a esperar. Triï com triï, sempre m'equivoco i fins i tot ja em comença a fer angúnia anar a comprar. La meua consulta és: em podria donar algun consell infal·libre per encertar la cua?

Agraïda.

Maria

Estimada Maria,

No sé si estarà d'acord, però em sembla que el tema supermercats s'ha guanyat a pols ser un clàssic del consultori. Des d'aquí, i abans de profunditzar en el tema que la preocupa, llanço una crida als diferents supermercats de Vidreres perquè esponsoritzin aquesta secció. Fet aquest aclariment, procedim.

A primer cop d'ull, el seu cas sembla estar clarament relacionat amb la famosa Llei de Murphy: "Si quelcom pot anar malament, anirà malament". Quan va al supermercat, sembla ser víctima de l'atzar, del destí. Intenti posar tot el seu saber en intentar esbrinar quina cua serà la més efimera però mai no l'encerta. I això la desconcerta perquè vostè ha llegit L'Alquimista de Pablo Coelho i sap que "quan desitges una cosa amb totes les teves forces, tot l'univers conspira perquè la puguis aconseguir". Què passa doncs? Les forces de l'univers tenen potser vetada l'entrada als supermercats? No ho desitja amb prou força? És simplement mala sort? Res més lluny de la realitat, estimada Maria. Primer de tot, següi. El que ara li diré li pot sorprendre, i molt. L'any 1990, els científics més prestigiosos dels EUA van tenir una idea revolucionària.

Per tal d'afavorir el consumisme massiu a les grans superfícies van crear una espècie nova: els cuatots. Mig humans, mig màquines, els cuatots són uns éssers especialment dissenyats perquè es produeixin cues en els supermercats. A vostè li semblen caixers o simplement persones que van a fer la compra diària, però en realitat són andròides que volen que s'esperï més i més. Ha comprat mai algun dels productes que estan just al costat de les caixes de pagament? Si no hi hagués hagut cua s'hi hauria fixat? Un estudi l'any 2000 va demostrar que el 17% de les compres als supermercats són productes que el consumidor adquireix mentre està fent cua. Quan més temps s'esperï, més consumirà i més beneficis generarà per a l'empresa. No s'equivoci, les calculadores no s'encallen, tot és teatre que fan per guanyar temps. Un cuatot costa uns 30.000. El supermercat del qual suposo vostè em parla deu tenir-ne el màxim permès per la llei, que són dotze. I ara vostè em dirà: "però sempre que faig cua hi ha gent diferent! No sempre són els mateixos dotze!". Molt fàcil: els caps dels cuatots són intercanviables. Tot i que canviar el cap a un cuatot és il·legal, és una pràctica molt estesa per tal d'evitar les sospites dels consumidors. Pot trobar caps de cuatot al mercat negre per menys de 20. A vostè li sembla que veu persones diferents i en realitat són andròides tuning. Segons fonts fiables, aquest supermercat deu tenir entre 5.000 i 6.000 caps de cuatot. Com pot veure, les possibilitats de combinació són infinites. No vull acabar, però, sense donar-li un consell que tan àvidament espera. Cap màquina és perfecta. Igual que Matrix tenia errades i el Windows a l'any 2006 se segueix penjant, els cuatots tenen un punt feble. Si s'acosta a la cua amb només un producte a les mans, té un 75% de possibilitats d'alterar el sistema operatiu dels cuatots. En veure que compra tan poc, es bloquejaran, se saturaran i li diran allò de "si vols passar...". Compri només una cosa cada cop que hi va. D'aquesta manera, estimada Maria, podrà evitar les cues.

consultori manzaneque

un espai a càrrec del dr. miquel manzaneque
 consultorimanzaneque@gmail.com

Benvolgut doctor Manzaneque,
 Mirant els partits del Mundial de futbol aquest estiu, he estat pensant molt en tot el món que envolta aquest esport. L'estiu és sempre època de fixatges i ja fa unes quantes temporades que es paguen preus desorbitats pels jugadors. Quina opinió li mereix aquests fets? No creu que pagar tants de milions per un jugador de futbol és una bestiesa?

Atentament
 Jaume

Estimat Jaume,
 Em sap greu decebre'l, però la meva opinió no concorda amb les seves expectatives. Baso la meva explicació en un estudi sobre el món del futbol que vaig publicar l'any 1999 sota el títol de Manzaball. Les xifres estan en pessetes perquè encara no existia l'euro quan l'article va ser publicat. Seguidament demostraré que un jugador de futbol que costa 2.000 milions de pessetes no és car. El quilo de vedella va a uns 1.500 pessetes. Quantes persones gaudeixen d'aquest quilo? Cinc? Ens costa, per tant,

300 pessetes fer gaudir a una persona que menja vedella. Un jugador de futbol pesa de mitjana uns 80 quilos. Si dividim 2.000 milions entre 80, ens surt que el quilo de jugador va a 25.000.000 pessetes. I ara vostè dirà: "Això no fa més que demostrar la meua teoria!". Doncs no, estimat Jaume. Perquè la diferencia està en la gent que gaudeix d'aquest quilo de jugador. Fer feliç una persona a través de la vedella ens sortia a unes 300 pessetes.

Si fem la mateixa operació i dividim aquestes 25.000.000 pessetes per 90.000 que són les persones que caben al Camp Nou, podem concloure que el quilo de jugador només costa 277,77 pessetes per persona. Com pot veure, és 22,23 pessetes més barat. I això sense tenir en compte la gent que ho veu per televisió. Un Barça-Madrid, pot arribar a ser vist per uns 500 milions de persones.

Això significa només 0,05 pessetes per quilo de jugador. I encara li diré més: 4 pessetes el jugador sencer.

Amic Jaume, les matemàtiques no enganyen. No és una opinió meua, és tan sols una prova irrefutable que a vegades les aparences enganyen.

Fem poble tot entretenint-nos

Horizontals. 1. Tocat del bolet, mancat de seny. Persona que cerca de superar o d'igualar algú en mèrit especialment. Mil. 2. Enlloc és repetida. Forma de dir per aquí enllà a Lloret i en algunes altres contrades gironines. 3. Poseu oli, sal, etc. a una vianda. Dit d'una dona virtuosa. Amb res més fa tres. 4. No malalt. Composicions poètiques cantades en llaor de la Mare de Déu o d'un sant. Comte que constitueix el nucli del mite folklòric i literari més important de Catalunya, al revés. 5. Enganyar fingint bona voluntat. Fer una cosa més tard del que era d'esperar, a l'inrevés. Bous capats. 6. Coves de Mallorca. Taps plans i metàl·lics de diverses begudes que van col·locats a pressió, al revés. Nom donat a la primera moneda de la CEE substituïda pel nom d'euro. 7. Setí. Al Pallars i a la Ribagorça és pic, cim. Cap a la banda de l'Empordà, ésser molt curt d'enteniment o ignorant. 8. Ineptes del tot. No accentuat. Accentuada en la unió. 9. Desviada de la línia recta, de dreta a esquerra. Van amb els uts. Element gasós, inert, incolor i inodor, al revés. 10. Sacs petits. Rucs.

Verticals. 1. Posar llast a una embarcació. Campió en moltes ocasions, tot jugant, sovint, mata el rei. 2. Cinquanta romans. Recipient amb el que es repartia la llet a domicili. 3. Au. S'alça (o s'abaixa) per agafar (o perdre) coratge, al revés. 4. Poll i altres paràsits del cos, del cap, en una paraula, mengilla, menjança. Prefix que significa terra. 5. Superior d'una comunitat religiosa, de categoria inferior a l'abat. Caixa on és posat el cadàver per portar-lo a enterrar. 6. En aquest lloc. Substància negra que prové de la combustió de matèries orgàniques i es diposita en les xemeneies. 7. Pronom. Ocuparen Eòlia a finals del II mil·lenni aC. Doblada en gallec. 8. Forma de passar de baix a dalt. Article de pèl. 9. Nom de consonant. Han agafat aquella cosa que fa perdre les forces i el delit a l'individu malalt. 10. A Cassà de la Selva són vedells de pocs mesos, mamellons. 11. Subornar algú amb diners o amb presents. Al bell mig del tros. Escrita en paper i tinta. 12. A l'Empordà, és dit dels ulls llents de plor. 13. Al mig de la galta. Es posa al mig de la porta. Gos. És de sempre. 14. Nom satíric que hom dóna als arbuciençs.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1								■						■
2		■												
3							■						■	
4			■						■					
5						■							■	
6					■						■			
7				■				■						
8	■												■	
9							■				■			
10										■				

Una dita dins la sopa

C. LLUÍS

Hi heu de trobar el nom de quinze instruments de corda. I amb les lletres escadusseres podreu llegir una frase feta per dir no tenir sentit.

N	X	I	A	B	A	R	T	N	O	C	O
	B	B	A	N	J	O	T	V	E	M	I
A	L	A	B	M	E	C	I	V	A	L	C
L	R	N	N	A	I	O	R	N	O	A	
O	N	R	P	D	L	I	D	I	L	R	A
I	O	R	A	O	U	O	V		L	I	R
V	A	N	N	T	L	R	M	O	A	L	A
L	L	C	A	I	I	A	R	Q	U	E	T
A	E		N	I	N	U	I	I	T		I
L	C	A	R	O	P	S	G	T	A	O	C

Sudoku C. LLUÍS

	2				5		3	
	3	6		8			4	
		4	3			5		8
3	1			9			7	
2			1		6			5
	6			7			1	4
6		2			9	4		
	7			5		8	6	
	5		6				9	

Com s'hi juga:

Cal omplir les caselles buides amb els números del 1 al 9 sense repetir-ne cap en una mateixa fila, columna o quadre interior.

Solucions a la pàgina 54

Activitats d'octubre de 2006 a gener de 2007

1, 8, 15, 22 i 29 d'octubre

06:30 H
ANTIGA CASERNA DE VIDRERES
**EXCURSIONS PER DIFERENTS ENTORNS
NATURALS DE LES COMARQUES GIRONINES**
GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES
(+info. 647 580 68 / Pere)

1, 8, 15, 22, 27 i 29 d'octubre

18:00 H
CASAL DEL JUBILAT i PENSIONISTA
BALL DE TARDA
CASAL DEL JUBILAT i PENSIONISTA

15 d'octubre

19:00 H
SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ
**TARDOR DE TEATRE: EL GALLINER
(GIRONA)**
GRUP TEATRAL VIDRERENC

20 d'octubre

22:00 H
SALA D'ACTES
**DIVENDRES CULTURAL: HOMENATGE A
TETE MONTOLIU, AMB RAMON ALSINA**
GRUP VITRARIS

21 d'octubre

22:00 H
SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ
**TARDOR DE TEATRE:
EL MEU SERRAT (MUSICAL)**
GRUP TEATRAL VIDRERENC

22 d'octubre

17:00 H
CENTRE CÍVIC VIDRERES
AUDICIÓ MUSICAL
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL DE VIDRERES

22 d'octubre

17:30 H
SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ
CALIDOSCOMIC. CIA. MARCEL GROS
RIALLES VIDRERES

24 d'octubre

20:30 H
BIBLIOTECA JOAN RIGAU i SALA
**LLEGIR ABANS DE LLEGIR, DE MARTA LUNA
(CONFERÈNCIA PER A ADULTS)**
BIBLIOTECA MUNICIPAL DE VIDRERES

27 d'octubre

22:00 H
SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ
**CINE FÒRUM: CICLE S. KÚBRIK,
ODISEA EN EL ESPACIO**
GRUP VITRARIS

29 d'octubre

19:00 H
SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ
**TARDOR DE TEATRE: BLANCA
VÍDUA D'UN VIU (COMÈDIA, L'ESTARTIT)**
GRUP TEATRAL VIDRERENC

30 d'octubre

18:00 H
BIBLIOTECA JOAN RIGAU i SALA
TORREM CASTANYES, DE PAÍS DE XAUXA
BIBLIOTECA MUNICIPAL DE VIDRERES

5, 12, 19 i 26 de novembre

06:30 H
ANTIGA CASERNA DE VIDRERES
**EXCURSIONS PER DIFERENTS ENTORNS
NATURALS DE LES COMARQUES GIRONI-
NES.**
GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES
(+info. 647 580 668 / Pere)

1, 5, 12, 19, 24 i 26 de novembre

17:30 H
CASAL DEL JUBILAT i PENSIONISTA
BALL DE TARDA
CASAL DEL JUBILAT i PENSIONISTA

3 de novembre

21:00 H
CASINO LA UNIÓ
CAFÈ FILOSÒFIC
GRUP VITRARIS

5 de novembre

19:00 H
SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ
TARDOR DE TEATRE: EL FLORIDO PENSIL
(COMÈDIA, PINEDA DE MAR)
GRUP TEATRAL VIDRERENC

12 de novembre

19:00 H
SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ
TARDOR DE TEATRE:
12 TREBALLS (ONCE BCN)
GRUP TEATRAL VIDRERENC

16 de novembre

18:00 H
BIBLIOTECA JOAN RIGAU i SALA
BIBLIONADONS, D'EMBOLIC DE SOMNIS
BIBLIOTECA MUNICIPAL DE VIDRERES

17 de novembre

22:00 H
SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ
FESTA PETITA: CINE FÒRUM:
CICLE S. KÚBRIK, EL RESPLANDOR
GRUP VITRARIS

17 de novembre

21:00 H
CENTRE CÍVIC VIDRERES
FESTA PETITA: PRESENTACIÓ
AGENDA LLATINOAMERICANA 2007
AMICS DE L'AGENDA LLATINOAMERICANA
DE VIDRERES

18 i 19 de novembre

TOT EL DIA
DIVERSOS- FESTA PETITA
(PROGRAMACIÓ A PART)
AJUNTAMENT DE VIDRERES

18 de novembre

18:30 H
PAVELLÓ D'ESPORTS
FESTA PETITA: FESTIVAL NACIONAL
DE PATINATGE ARTÍSTIC
C.P. VIDRERES

19 de novembre

10:00 H
PL. LLUÍS COMPANYS
FESTA PETITA VIDRERES:
4a RUTA DELS TAPERS. TROBADA
DE COTXES I MOTOS CLÀSSIQUES
CLÀSSIC MOTOR CLUB VALL D'ARO

19 de novembre

17:00 H
PL. LLUÍS COMPANYS
FESTA PETITA:
AUDICIÓ DE SARDANES i CASTANYADA
BELLA DANSA

19 de novembre

19:00 H
SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ
FESTA PETITA: TARDOR DE TEATRE
EL DEIXEBLE DEL DIABLE
(DRAMA, SALT)
GRUP TEATRAL VIDRERENC

24 de novembre

22:00 H
SALA PETITA DEL CASINO LA UNIÓ
DIVENDRES CULTURAL:
140 ANYS DEL CASINO - J. FORMIGA
GRUP VITRARIS

26 de novembre

17:00 H
CENTRE CÍVIC VIDRERES
AUDICIÓ MUSICAL
ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL DE VIDRERES

26 de novembre

17:30 H
SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ
COLOSAL, CIA. TEATRE MÒBIL
RIALLES VIDRERES

29 de novembre

21:30 H
BIBLIOTECA JOAN RIGAU i SALA
CLUB DE LECTURA
BIBLIOTECA MUNICIPAL DE VIDRERES
(+ INFO. TEL. 972 851 285)

30 de novembre

18:00 H
BIBLIOTECA JOAN RIGAU i SALA
BALLMANETES, DE MONTSE DULCET
(INSCRIPCIÓ PRÈVIA)
BIBLIOTECA MUNICIPAL DE VIDRERES

1 de desembre

21:00 H
CASINO LA UNIÓ
CAFÈ FILOSÒFIC
GRUP VITRARIS

3, 6, 8, 17, 24, 26, 29 i 31 de desembre

17:30 H

CASAL DEL JUBILAT i PENSIONISTA

BALL DE TARDA

CASAL DEL JUBILAT i PENSIONISTA

3, 10, 17, 24 i 31 de desembre

06:30 H

ANTIGA CASERNA DE VIDRERES

EXCURSIONS PER DIFERENTS ENTORNS NATURALS DE LES COMARQUES GIRONINES

GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES

(+info. 647 580 668 / Pere)

10 de desembre

17:00 H

SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ

FESTA DE SANTA LLÚCIA

AMB SARDANES I BALL

BELLA DANSA

15 de desembre

22:00 H

SALA TEATRE DEL CASINO LA UNIÓ

CINE FÒRUM: CICLE S. KÚBRIK,

LA NARANJA MECÁNICA

GRUP VITRARIS

17 de desembre

12:00 H

ESGLÉSIA DE VIDRERES

CONCERT DE NADAL

ESCOLA DE MÚSICA MUNICIPAL DE VIDRERES

17 de desembre

17:30 H

SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ

DREAMS, CIA. LA SIRENETA

RIALLES VIDRERES

21 de desembre

18:00 H

BIBLIOTECA JOAN RIGAU i SALA

FEM UN PESSEBRE, DE PAÍS DE XAUXA

BIBLIOTECA MUNICIPAL DE VIDRERES

23 de desembre

CARRERS I PLACES DEL POBLE

CANTADA DE NADALES

PEL CARRER I TIÓ POPULAR

GRUP VITRARIS

26 de desembre

18.00 H

SALA TEATRE DEL CASINO LA UNIÓ

REPRESENTACIÓ DELS PASTORETS

GRUP TEATRAL DELS PASTORETS

27 i 28 de desembre

TALLER DE LLUFES

I ENGANXADA DE LLUFES

GRUP VITRARIS

30 de desembre

12.00 H

SALA TEATRE CASINO LA UNIÓ

RECOLLIDA DE CARTES

PEL CARTER REAL

COMISSIÓ DE REIS

5 de gener

18.00 H

RECORREGUT PER LA VILA

CAVALCADA DE REIS

COMISSIÓ DE REIS

SOLUCIONS ENTRETENIMENTS

S	E	S	A		S	L	L	E	T	O	C	A	S	10
N	E		S	T	E		G	U	E	R	E	X	A	9
O	N	O	A	T	S		A	T	S	E	G	A	N	8
L	A	R	O	R	M		C	T	U	S	A	R	A	7
U		E	X	P	A		S	E	T	A	R	A	R	6
B		T	R	I	G		R	A	I	R				5
A		R	A	N	U		S	G	O	I	G			4
T		A	T	A	N		S	A	N	I	U			3
L		L	A	N	E		N	I	U	R	O	P	L	2
M		L	U	L	E		M	A	T	P	A	M	L	1
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	

Solució Sudoku

4	5	3	6	2	8	7	9	1
1	7	9	4	5	3	8	6	2
6	8	2	7	1	9	4	5	3
9	6	8	5	7	2	3	1	4
2	4	7	1	3	6	9	8	5
3	1	5	8	9	4	2	7	6
7	9	4	3	6	1	5	2	8
5	3	6	2	8	7	1	4	9
8	2	1	9	4	5	6	3	7

Solució mots encruents

Frase feta: No tenir ni molla ni crostó.

Solució: Arpa, arqueb, bandúrria, banjo, cittera, clavèmbal, contrabaix, guitarra, lira, llaut, mandolina, piano, violoncel, viola, violí.

SOLUCIÓ SOPA DE LLETRES:

Proclamació DE L'HEREU I LA PUBILLA de Vidreres 2006

Pubilla: Maria Puig i Nualart

Hereu: Arnau Sureda i Pujolràs

FOTOGRAFIES: Jaume Ball-llosera i Santigosa

*Aquest era l'aspecte que oferia, als anys cinquanta, la plaça de l'església.
A la banda dreta, Cal Ros, que havia estat una casa de menjars, on també s'hi venia vi i que, més endavant, es va convertir en la central de telèfons. A la banda esquerra hi podeu veure la façana de l'església amb un aspecte lleugerament diferent de l'actual.*

